(பட்டா பாஸ் புக்) வழங்கல் சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 49/1981) மீதான கூட்டாய்வுக் குழுவின் அறிக்கையை பேரவைக்கு அளிக்கிறேன்.

6. அரசினர் சட்டமுன்வடிவு

இனாம் எடுத்துவிடுதல் தொடர்பான (நடவடிக்கைகளைச் செல்திறனாக்குதல்) சட்ட முன்வடிவு 1983.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் : "தமிழ்நாடு 1983 ஆம் ஆண்டு இனாம் எடுத்து விடுதல் தொடர்பான (நடவடிக்கைகளைச் செல்திறனாக்குதல்) சட்ட முன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி அளிக்கவேண்டும்."

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறை வேற்றப் பெற்று, அனுமதி வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : இச் சட்டமுன் வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச் சட்டமுன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பெற்றிருக்கிறது.

7. அமைச்சரவையின் மீது நம்பிக்கையின்மையைத் தெரிவிக்கும் தீர்மானம்—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்பு மிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த இராமச்சந்திரன் தலைமையில் இயங்கும் அமைச்சரவை மீது நம்பிக்கையில்லை என்று பல கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் தீர்மானம் கொண்டுவர முயன்று இருக்கிறார்கள் என்றாலும் அந்த வாய்ப்பை முதலிலே பெற்றுக்கொண்டவர் என் அன்பு நண்பர் மாண்புமிகு திரு. உமாநாத் அவர்கள்.

இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் மேல் எதிர்க்கட்சி களைச் சேர்ந்தவர்கள் பேசியபோது அதை மிக மிக உன்னிப்பாக நான் கவனித்தேன். அவர்களுடைய பேச்சிலிருந்து எனக்கு ஒரு மன மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கின்றது.

[டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1983 நவம்பர் 15

அவர்கள் நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் என்ற பெயரில் ஒரு நம்பிக்கை பெறும் தீர்மானத்தை இங்கே கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள் என்று தான் நான் கருதுகிறேன். ஏனெனில் அவர்கள் சொல்லிய, எடுத்து வைத்த கருத்துக்கள். குற்றச் சாட்டுகள் எல்லாம் 3 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் பதில் சொல்லி தீர்ந்து விட்டவை என்பதையும், அதிலே ஒருசிலதான் அன்றாடம் நிகழ்ச்சிகளில் உள்ளதைத்தான் புதிதாக கொண்டு வந்திருக் கின்றாரே தவிர மற்ற அனைத்தும் மூன்றாண்டு காலத்திற்கு முன்பு பேசியதுபோல் அந்தப் பேச்சின் தொடர்ச்சி தான் என் பதை நான் நினைவுபடுத்திக் கொள்கின்றேன்.

(முற்பகல் 10.40)

அந்த வகையில், இந்த மன்றத்தின் நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தின் மீது நான் எந்தக் கருத்தைச் சொன்னாலும் அது நியாயமானதாகவும், உண்மையானதாகவும் இருக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு சில செய்திகளை மக்களுக்குச் சொல்வதற்கு இந்த வாய்ப்பைத் தந்து இருக்கிறார்கள் என்றே நான் கருது கின்றேன். ஒரு வேளை அண்மையில் தேர்தல்வந்து விடும் என்ற நினைப்போடு அந்தத் தேர்தலுக்கு இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் மீது பேசுகின்ற கருத்துக்கள் விளம்பரமாக அமை யட்டும் அல்லது அதற்கு பயன்படுத்தலாம் என்ற நினைப்பில் இதைக் கொண்டு வந்தார்களோ என்று கூட நான் ஐயப்படு கிறேன்.

ஏன் அப்படிச் சொல்கிறேன் என்றால் ஒவ்வொருவர் பேசிய போதும் அவருடைய பேச்சில் என்ன வந்தது என்றால், எந்தக் கட்சி எந்தக் கட்சியோடு சேரப்போகிறது, எந்தெந்தக் கட்சிக்கு ஆதரவு கொடுக்கலாம், நியாயம் எது, பொருத்தம் எது, சரி தானா என்பது தான் அதிகமாக இங்கே விவாதம் நடந்தது. இந்த நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தின் மீது கருத்துக்களைச் சொல்வதில் மிகக் குறைந்த அளவிலே தான் சொல்லியிருக்கிறார் கள் என்பதை நான் இங்கே உங்கள் மூலமாக அவையினருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

தேர்தல் அறிவிக்கப்படாத இந்த நேரத்தில் யாரோடு கூட்டு என்று பேசும்போது பல பத்திரிகைகள் தேர்தல் வரப்போகிறது, தேர்தல் வரப் போகிறது, மார்ச்சிலே வரலாம், மேயிலே வர லாம். இல்லை, பிப்ரவரியிலே வந்து விடலாம், இல்லை இல்லை டிசம்பரிலே வந்து விடலாம் என்று எழுதப்பட்டு, பேசப்பட்ட விஷயங்களின் விளைவாக இந்த நிலைமை ஏற்பட்டதோ என்று நான் கருதுகின்றேன். ஆகவேதான் 3 ஆண்டுகளாக இல்லை. நாங்கள் இந்த அவையிலே வந்த பிறகு இப்போதுதான் நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வருகிறோம் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் கூறினார்கள். நாங்கள் எங்களை

[டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1983 நவம்பர் 15

பொறுத்தவரையில் எங்கள் நிலைமையை விளக்குவதற்காகவும் எங்களுடைய செயல்முறைகளில் மக்களுக்கு நன்மை விளைந்ததா என்பதை எடுத்துக்காட்டவும் இந்த நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் முக்கியமாக உதவுகிறது என்று நான் எண்ணுவதால் சட்டம் அனுமதிக்கின்ற வரையில், எத்தனை ஆண்டுகள் நாங்கள் இங்கே இருப்பதற்கு மக்கள் வாக்களித்து இருக்கிறார்களோ, இந்த நாட்டில் அடுத்த தேர்தல் வருகிற வரையில் அவர்கள் அடிக்கடி இதைக்கொண்டு வரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அப்படி இருந்தால் எங்களுடைய சூழ்நிலைகளையும் உண்மை நிலைமைகளையும், நாங்கள் எங்கள் கடமையை எப்படிச் செய்கிறோம் என்பதையும், எங்கள் தேர்தல் அறிக்கைக்கும், நாங்கள் செயல்படுகின்ற முறைக்கும், கடமைக்கும் ஏதாவது தொடர்பு இருக்கிறதா, இல்லையா, சொன்னதைச் செய்கிறோமா இல்லை, சொன்னதைச் செய்ய முடிந்ததா, சொன்னதைச் செய்ய முடியவில்லையா என்பதை இங்கே எடுத்து வைத்து, அதை உண்மையாக, அப்படியே எந்தெந்தப் பத்திரிக்கைகளில் வெளியிடுகின்றார்களோ அதன் விளைவாக தமிழக மக்களுக்கு உண்மை நிலையை தெரிந்து கொள்ளச் செய்வதற்கும் இந்தத் தீர்மானம் எங்களுக்கு பயன்படுகிறது என்பதால், இந்தத் தீர்மானத்தை முன் மொழிந்த மாண்புமிகு என்னுடைய நண்பர், அன்பர் உமாநாத் அவர்களுக்கு நான் நன்றிக் கூறிக்கொள்கிறேன். ஏனெனில் முதலில் எவ்வளவோ பிரச்சனைகளைச் சொல்லியிருந்தாலும் தொழிலாளர்களுக்கு எதிராக நாங்கள் நடக்கிறோம் என்ற குற்றச்சாட்டு, முக்கியமான குற்றச்சாட்டு அவரைப் பொறுத்தவரையில், அதை நான் முதலிலே எடுத்துக் கொண்டு அவருக்குப் பதில் சொல்வது என்னுடைய கடமை என்று நான் கருதுகிறேன். அவர்கள் சொன்ன பல குற்றச்சாட்டுகளை நான் திரும்பச் சொல்ல வேண்டாமென்று கருதுகிறேன்: குறிப்பில் இருக்கின்றன. அவற்றிற்கு பதிலை மாத்திரம் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு அரசு நிர்ணயித்த கூலி கொடுக்கப்படவில்லை என்ற புகார் அரசுக்கோ அல்லது சம்பந்தப்பட்ட துறைக்கோ இதுவரை வரவில்லை. அப்படி இருந்தாலும் இந்த அரசு அவ்வப்போது பொதுவாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில் நாங்கள் எச்சரிக்கையாக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு அங்கே இருக்கிற அதிகாரிகளுக்கு முன்னமே சொல்லியிருப்பதால் இந்தப் பிரச்சனை வரவில்லை என்று நான் கருதுகிறேன்.

போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் போனஸ் சம்பந்தமான ஒப்பந்தம் போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் முன்னிலையில் மத்தியத் தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் மற்றும் நிர்வாகத்துடன்

[டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1983 நவம்பர் 15

பேச்சுவார்த்தை நடத்தி ஏற்பட்ட உடன்பாட்டை தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் தொழிலாளர் நலத்துறை ஆணையர் முன் ஏற்றுக்கொண்டு கையெழுத்திட்டுள்ளனர். இதில் ஏதும் தவறு நடக்கவில்லை. ஏதாவது தவறு இருக்கிறது, இந்தப் பதில் சரியில்லை என்றால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் என்னுடைய பேச்சுக்குப் பிறகு ஏதாவது குறிப்பிட்டால் அதற்கும் நான் பதில் வைத்திருக்கிறேன். அதற்கு பிறகு என்னுடைய பதிலைச் சொல்கிறேன்.

டாட்டா கம்பெனித் தொழிற்சங்கத் தொழிலாளர்களில் ஒரு பிரிவுக்கு திரு. குசேலர் தலைவராகவும் மற்றொரு பிரிவுக்கு திரு. சிந்தன் தலைவராகவும் இருக்கிறார்கள். திரு. சிந்தன் தலைமையில் உள்ள தொழிற்சங்கம் எழுப்பிய தொழில் தகராறில் தொழிலாளர் நலத் துறை துணை ஆணையர் பேச்சுவார்த்தை நடத்தினார். இதன் விளைவாக நிர்வாகத்திற்கும் திரு சிந்தன் தலைமையிலான தொழிற்சங்கத்திற்கும் இடையே ஒரு புதிய ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அந்த ஒப்பந்தத்தால் ஏற்கெனவே திரு. குசேலர் தலைமையில் உள்ள தொழிற்சங்கம் நிர்வாகத்துடன் செய்துகொண்ட ஒப்பந்தத்தின்படியான அகவிலைப்படியை படிப்படியாக குறைக்க வகை செய்தது. இதை திரு. குசேலர் தலைமையிலுள்ள தொழிற்சங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இதனால் தொழிலாளர் நலத்துறை துணை ஆணையர் தொழிலாளர்களின் ஒரு பகுதியினருக்கு பாதகம் விளைவிக்கும் என்று எண்ணுவதால் தொழிலாளர்கள் சட்டம் பிரிவு 18 (1)-ன் படி தொழிலாளர்களுடன் தொழிற்சங்கத்துடன் ஒப்பந்தம் ஏற்படுத்திக்கொள்ளும்படி அறிவித்துள்ளார்.

உச்சநீதிமன்றத் தீர்ப்பின் படி ஒரு தொழில் தகராறு நியாயமானதாகவும் விவேகமானதாகவும் இருந்தால் அப்போது மட்டுமே தொழில் தகராறு சட்டம் 12 (3) கீழ் ஒப்பந்தம் ஏற்படுத்தலாம் என்று கூறியுள்ளார். இந்நிலையில் சமரச அதிகாரி தீர்ப்பில் அரசு தலையிடுவது சட்டத்திற்கும் நியாயத்திற்கும் புறம்பானது. எனவே இதில் அமைச்சர் தலையீடு எதுவும் இல்லை என்று நான் சொல்லியிருக்கிறேன்.

கைத்தறி நெசவாளர்கள் நன்மைக்காக கொண்டுவந்த சட்டத்தை தலிப்பட்ட முதலாளிகள் (மாஸ்டர் வீவர்ஸ்) எதிர்த்து உயர் நீதி மன்றத்திற்குச் சென்று தடை ஆணை பெற்றனர். இவ்வழக்கில் தடையை நீக்கி, வழக்கை விரைவில் முடிக்கும்படி அரசு வழக்கறிஞரிடம் வலியுறுத்தியிருக்கிறது. இது சில உண்மைகளை விளக்குகின்ற செய்தியாகும். அதே சமயத்தில் இந்த அரசு தொழிலாளர்களுக்கு என்னென்ன நன்மைகளைச் செய்திருக்கிறது என்பதை நான் இந்தக் குறிப்பின்படி விளக்கவும் தெளிவாக்கவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1983 நவம்பர் 16] [டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

ஏனெனில் ஒரு பெரிய தொழிற்சங்கத்தை என்று குறிப்பிடாமல் தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்கே நாங்கள் எதிரிகள் என்ற அளவில் இங்கே வார்த்தைகள் பரிமாறப்பட்ட காரணத்தால் அதற்கு நான் பதில் சொல்ல வேண்டியது என்னுடைய நியாயமான கடமை. அதிலும் ஏதோ நினைவில் வைத்துக்கொண்டு சில விஷயங்களைச் சொல்லாமல் புள்ளிவிவரங்களோடு சொல்வது அவசியம் என்று நான் கருதுவதால் அதை இங்கே எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

(மு.ப. 10-50)

1981 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு வாழ்க்கைப்படி திட்டம் மூலம் தற்காலிகமாகப் பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டு, விசாரணையில் உள்ள பணியாளர்களுக்கு வாழ்க்கைப்படி 1-1-1982 முதல் நடைமுறைக்கு வந்துள்ளது. இது இதுவரையில் யாரும் செய்யாத சட்டம். இது வேலையிலிருந்து நீக்கவும், அதுவும் தற்காலிகமாக பணி நீக்கம் என்று சொல்லி அவர்கள் துன்பப்படுவதைத் தடுக்கும் சட்டம் என்பதை இங்குள்ள நியாயமான உணர்வு உள்ள எல்லோரும் அதை ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

தமிழ்நாடு தொழில் நிறுவனங்கள் (தொழிலாளர்களை நிரந்தரம் ஆக்குதல்) சட்டம். 1982 முதல் 24 மாதங்களில் 480 நாட்கள் தொடர்ச்சியாக வேலை செய்தவர்களை பணி நீக்கம் செய்ய முடியாது. பணி நிரந்தரம் என்பதை எடுத்துக் காட்டும் வகையில் 1-1-1983 முதல் நடைமுறைக்கு வந்துள்ளது என்பதை நான் இங்கே நினைவுபடுத்தக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். இந்த சட்டமும் முக்கியமான சட்டம். தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை பயக்கும் சட்டம். அனைத்துத் தொழிலாளர்களுக்கும் நன்மை உண்டாக்கும் சட்டம் என்பதை இந்த மாமன்றம் ஏற்றுக் கொள்ளும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

தமிழ்நாடு கைத்தறி நெசவாளர்கள் வேலை முறை மற்றும் இதர வகைகள் சட்டம், 1981-ன் மூலம் தொழிலாளர்கள். தொழில் அதிபர்கள் உறவு, ஊதியம் குறித்த விதிமுறைகள், பணியில் தொடர்ச்சி சுகாதாரம் ஆகியவை போன்ற நலன்களை கைத்தறி நெசவாளர்கள் பெறுவதற்கு வகை செய்யப் பட்டுள்ளது. இந்தியாவிலேயே நெசவாளர்கள் நலன் கருதி ஏற்படுத்தப்பட்ட முதல் சட்டம் இதுதான். 12-3-1982 முதல் நடைமுறையில் வந்துள்ளது. ஆனால் சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில் —நமது அனுதாபம் தான் —தற்போது தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. இதற்கு மேல் இதைப்பற்றி நான் கூற விரும்பவில்லை. நாங்கள் சில சமயம் கருத்துக்களைச் சொல்லும் போது, சில தடைகள் விதிக்கப்படும்போது எவ்வளவு நஷ்டத்தை மக்களுக்கு அளிக்கிறது என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

[டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1983 நவம்பர் 15

என்ற கருத்தினை இங்கே சொன்னால், நீதிபதிகளுக்கு எதிராக ஒரு குற்றச்சாட்டை அவமதிக்கும் எண்ணத்தோடு சொல்லுகிறார்கள் என்றெல்லாம் வெளியே பேச ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள். ஆகவேதான் மிக எச்சரிக்கையோடு உங்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்வேன். இந்தக் குற்றச்சாட்டை என்மீது சுமத்துகிறீர்களே, அதற்குப் பரிகாரம் காண நாங்கள் எடுத்துக் கொள்ளும் முயற்சி நீதியின் பெயரால் தடைச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை உங்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள நான் பெரிதும் விரும்புகிறேன்.

1982ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு உடல் உழைப்பு மற்றும் பணி நிலைமைகள் முறைப்படுத்துதல், சட்டத்தின் மூலம் அமைப்பு ரீதியில் இணைக்கப்படாத உடல் உழைப்பு தொழிலாளர்கள் பணி நிலைமைகள் முறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இதுவரையிலும், அது இல்லை. அவர்களை இங்கே கேட்பாரும் இல்லை. ஆனால் அவர்கள் அநாதைகளைப் போல அந்தப் பணிகளைச் செய்து கொண்டிருக்கவேண்டுமென்ற நிலையில் இருப்பதற்கு பாதுகாப்பு அளிக்க இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றது. 20 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் உள்ள நிறுவனங்களுக்கு மட்டும் பொருந்தும் என்பதை மாற்றி 10 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் உள்ள நிறுவனங்களுக்கும் பொருந்துமாறு 1965 ஆம் ஆண்டு ஊதியக் கொடைச் சட்டம் திருத்தப்பட்டது. 100 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் உள்ள நிறுவனங்களுக்கு மட்டுமே பொருந்தும் என்ற நிலைமையை மாற்றி 50 அல்லது அதற்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் வேலை செய்யும் நிறுவனங்களுக்கும் பொருந்துமாறு 1956 ஆம் ஆண்டு தொழில், பணி நிலை ஆணைகள் சட்டம் திருத்தப்பட்டது. எல்லாத் தொழிலாளர்கள் சட்டத்தின் கீழும் தொழில் வழக்குமன்றங்கள், தொழில் தீர்ப்பு மன்றங்கள் மட்டும் அரசு முன்பாக தொழிலாளர் சார்பில் தரப்படும் மனுக்களுக்கு முத்திரைக் கட்டணத்திலிருந்து விதிவிலக்கு அளித்திருக்கின்றோம். இது தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்படுத்துகின்ற சட்டம் இல்லை என்று யாரும் சொல்லமாட்டார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

உணவகங்களில் உள்ள தொழிலாளர்கள் மேல் முறையீட்டைச் செய்யும்போது வழக்கில் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு சம்மன் அனுப்பும் அதிகாரத்தை அலுவலர்களுக்கு வழங்கும் வகையில் 1958 ஆம் ஆண்டு உணவகங்கள் சட்டம் திருத்தப்பட்டது. இதுவும் நல்ல சட்டமல்ல என்று சொல்லமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். அநியாயமான சட்டம் என்று சொல்கிறீர்களா? (குறுக்கீடு) தொழிற்சாலைகள், மோட்டார் போக்குவரத்து நிறுவனங்கள், பீடி மற்றும் சுருட்டு தயாரிக்கும் நிறுவனங்கள், கடைகள் மற்றவற்றில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்கள் பணிக் காலம், பெறுகின்ற ஊதியம் ஆகியவை

[டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1983 நவம்பர் 15

குறித்து பணி சீட்டு, அல்லது நேர அட்டை கட்டாயமாக வழங்கும் வகையில் சட்டம் திருத்தப்பட்டுள்ளது. கொத்தடிமை முறை போல எத்தனை மணி நேரமானாலும் வேலை செய்ய வேண்டுமென்ற நிலையை மாற்றி, அவர்களுக்கு அதிகார வரம்புக்கு உட்பட்ட வகையில் பாதுகாப்பு அளித்துள்ளது. அச்சட்டத்தின்மூலம் என்பதை, தொழிலாளர் விரோத சர்க்கார் என்று இங்கே என்மீது பழி சுமத்தவில்லை, ஒரு குற்றத்தைச் சாட்டி இந்த உண்மை மக்களுக்குத் தெரியட்டும் என்ற ஒரு வாய்ப்பு தந்தீர்களே, அதற்கு நன்றி கூறி, இந்த விளக்கத்தை நான் வெளியிட விரும்புகிறேன்.

குறைந்த அளவு ஊதியச் சட்டத்தின் கீழ் வரும் நிறுவனங்களில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கும் தேசியப் பண்டிகை விடுமுறை நாட்கள் பெற உரிமை அளிக்கும் 1958 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு தொழிலாளர்கள் நிறுவனங்கள் தேசிய பண்டிகை விடுமுறை நாட்கள் சட்டம் நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது. 5 நபர்கள், அதற்குமேல் பணியாற்றும் உணவு விடுதிகள், மற்றும் கடைகள் நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றில் தொழிலாளர் நல நிதிச் சட்டம் நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது. அதை இங்கே சொல்லும்போது, தொழிலாளர்களுக்காக என்ன, என்ன செய்திருக்கிறோம் என்பதை இந்த அளவில் இப்போது குறிப்பிட்டு, பின்னால் விளக்கமாகத் தெரிவிக்க நான் விரும்புகிறேன்.

இதில், எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருக்கிற திரு. ஹாஜா ஷெரீப் அவர்கள் தமிழ்நாட்டில் மத்திய அரசு விதித்து வசூலிக்கும் வரித் துறையைப் பற்றி சொல்லி, அதிகமாக நிதி கொடுக்கிறார்கள். இவர்கள் அதைச் சரியாகப் பயன்படுத்த வில்லை என்றும், குறிப்பிட்ட ஒரு பிரிவினருக்காகத் தரப்படுகின்ற பணத்தைக் கூட ஒழுங்காக அதற்குப் பயன்படுத்த வில்லை என்றும் இங்கே சொல்லி, சில குற்றச்சாட்டுகளைக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

1977 முதல் 1982 வரை தமிழ்நாட்டில்கூட்டு நிறுவனங்கள் வரி, ஆயத் தீர்வை, வருமான வரி ஆகியவைகளில் மொத்தம் ரூ. 3,702 கோடி தமிழகத்திலிருந்து மத்திய அரசால் வசூலிக்கப்பட்டது. இவ்வகையில், மத்திய அரசு ரூ. 1,165 கோடி மட்டுமே தமிழ்நாட்டுக்குப் பங்குத் தொகையாகக் கொடுத்துள்ளது. மத்திய அரசுக்குத் தமிழ்நாட்டின் வழியாக கிடைக்கும் தொகை அதிகமாக இருந்தும் கடந்த 5 ஆண்டுகளில் மத்திய அரசிடமிருந்து நமக்கு 30 சதவீதத்திற்கும் குறைவாகவே மத்திய அரசு அளித்துள்ளது. இதைத் தவிர வருமான வரி மீதுள்ள மேல் வரி—சர்சார்ஜ்—கூட்டு நிறுவனங்கள் வரி—கார்ப்பரேஷன் டாக்ஸ்—போன்றவைகளை மாநிலங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வதில்லை.

மேலும் தமிழ்நாட்டில் இறக்குமதி செய்யப்படும் பண்டங்களின் மீது வசூல் செய்யப்படும் சுங்க வரி மிகப் பெரியதாக இருந்தாலும் மாநிலத்திற்கு இத்தொகையிலிருந்து எதுவும் பகிர்ந்தளிக்கப்படவில்லை.

வருமான வரியும், மேல் வரியும் ரூ. 529 கோடி; மத்திய ஆயத் தீர்வையும், கூடுதல் ஆயத் தீர்வையும் ரூ. 2,697 கோடி. கூட்டு நிறுவன வரி ரூ. 426 கோடி. மொத்தம் ரூ. 3,702 கோடி. தமிழ்நாட்டுக்கு ஒதுக்கப்பட்டது ரூ. 1,165 கோடி. அதைக் கொஞ்சம் நாம் மனதில் நினைவு படுத்திக் கொண்டு, இந்தப் புள்ளி விவரத்தையும் நீங்கள் மனதில் ஏற்றுக் கொண்டால் அல்லது பதிய வைத்துக் கொண்டால், மத்திய அரசு தமிழ் நாட்டுக்குத் தர வேண்டிய அளவு நிதி ஒதுக்கித் தரவில்லை என்பதை நாம் நன்றாகப் புரிந்து கொள்வோம். இது கடன், மானியம், இரண்டும் சேர்ந்தது. மத்திய அரசிடமிருந்து நாம் கடன் உதவி, மானிய உதவி என்று இரு வகைகளில் உதவிகளைப் பெறுகிறோம். கடன் என்ற முறையில் நாம் மத்திய அரசிடமிருந்து பெற்ற தொகையும் திருப்பிச் செலுத்திய தொகையும் வருமாறு:

1980-81 கடன் ரூ. 154.57 கோடி; திருப்பிச் செலுத்தியது ரூ. 40.16 கோடி. 1981-82 ரூ. 154.61 கோடி; ரூ. 47.57 கோடி திருப்பிக் கொடுத்துள்ளது. 1982-83 ரூ. 175.89 கோடி,—ரூ. 89.15 கோடி. 1983-84 ரூ. 158.26 கோடி,—ரூ. 61.19 கோடி. இதன்படி பார்த்தால், திருப்பிச் செலுத்தும் தொகை போக மைய அரசிடமிருந்து ஆண்டொன்றிற்குச் சுமார் ரூ. 100 கோடிதான் கிடைத்தது என்பதை நீங்கள் ஒத்துக் கொள்வீர்கள் என்று நான் கருதுகின்றேன்.

(முற்பகல் 11—00)

மானிய உதவி 1980-81ல் 116.52; 1981-82ல் 125.65 1982-83ல் 133.25; 1983-84ல் 132.95. மொத்தமாக மைய அரசிடமிருந்து ஆறாவது ஐந்தாண்டுக் காலத்திட்டத்தில், 5 ஆண்டுகளுக்கும் சேர்த்து கிடைக்கும் தொகை 732 கோடி ரூபாயாகும் என்பதை நான் இங்கே மன்றத்தில் வைக்க விரும்புகிறேன். ஆனால் மைய அரசு ஒதுக்கியதை விட நாம் அதிகமாகச் செலவு செய்து வருகிறோம், என்ற உறுப்பினர் குற்றச்சாட்டு எந்த அடிப்படையில் எழுந்தது என்று தெரியவில்லை. (குறுக்கீடு) எதிர்கட்சித் தலைவர் பேச்சை தொடர்ந்ததால் அவர் சம்பந்தப்பட்ட இன்னொரு கேள்விக்கும் பதில் சொல்லிவிடுகிறேன். சிட்டி, சென்னை, நகரமாக இல்லை, நரகமாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஏற்றுக்கொள்வோம், யாராவது ஒருவர், நாங்கள் வரி செலுத்துகிறோம்;

[டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1983 நவம்பர் 15

ஆனால் வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை என்று கோர்ட்டுக்குப் போனால்; உங்களுடைய பாடு மிகவும் கஷ்டமாகப் போய் விடும்.

அவர்களுடைய நல்ல எண்ணத்திற்கு என்னுடைய அனுதாபம். ஏனெனில் ஏதோ நூற்றுக் கணக்கான கோடி ரூபாய்கள் மாநகராட்சியிலே வருவாயாக வருவது போலவும், அவ்வளவு வருமானம் இருக்கும்போது அதை வைத்துக் கொண்டு, மக்களுக்கு நன்மையே செய்யவில்லையே என்று சொல்வது போலவும், அவர் அந்தக் கருத்தை வெளியிட்டார். உண்மையிலேயே அனுதாபத்தோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன். சென்னை மாநகராட்சியின் வருமானம் மற்ற மாநிலங்களிலேயே உள்ள மாநகராட்சிகளின் வருமானத்தை விட மிகக் குறைவு.

உதாரணமாக, நுழைவு வரி போடுவதால் பம்பாய் மாநகராட்சிக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூபாய் 300 கோடி கிடைக்கிறது. சென்னையை விட சிறிதான அகமதாபாத் மாநகராட்சிக்கு 100 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் கிடைக்கிறது. ஆனால் சென்னை மாநகராட்சியின் வருமானம் ரூபாய் 20 கோடியைக் கூட எட்டுவதே கஷ்டமாக இருக்கிறது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இப்படி 300, 400 கோடி ரூபாய் வருமானம் உள்ள மாநகராட்சிகளும் இருக்கின்றன. சில இடங்களில் 1,000 கோடி ரூபாய் வருமானம் கூட இருக்கிறது. ஆனால் தமிழ்நாடு மாநகராட்சி மன்றம் என்னென்ன பொறுப்பை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது என்பதையும் நீங்கள் மறந்துவிடக் கூடாது.

வடிகால் வாரியம் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருந்தாலும், இங்கே போடப்பட்டிருக்கிற குழாய்கள் எத்தனை ஆண்டுகளுக்கு முன்பு போடப்பட்டது என்பதை நாம் எல்லோரும், கொஞ்சம் கவனத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அந்தக் குழாய்களில், கழிவு நீரும், நன்னீரும் போகின்ற குழாய்கள் இருக்கின்றன. கேள்வி நேரத்திலே கூட, அது கேட்கப்பட்டு பதில் வந்திருக்கிறது. கழிவு நீர் கலக்காமல் இருக்க, குடிதண்ணீர் குழாய்களின் பக்கத்திலேயே இருப்பதை மாற்றுவதற்கு ஏதாவது வகை செய்ய முடியாதா என்று கேட்டார்கள். நகரங்களிலே மட்டும்மல்ல, வெளியிலேயும் அந்த நிலைமை இருக்கிறது.

ஆனால் நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தக் குழாய்களை மாற்றி அமைக்க உலக வங்கியிடம் நாம் 3 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கேட்டபோது, 50 கோடி ரூபாய் இதற்கென்று செலவிட்டாலதான், அதை சீர்படுத்த முடியும் என்று சொன்னார்கள். காரணம் திட்டமிட்டு உருவாக்கப்பட்ட நகரமே அல்ல சென்னை மாநகரம் என்பதையும் நாம் எல்லோரும் தயவுசெய்து மனதில் பதிய வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அவ்வப்போது

[டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1983 நவம்பர் 15

வீடுகள் தோன்றி தோன்றி, வீதிகள் வீடுகளாக மாறி, அது சிறு சிறுபகுதிகளாக ஆகி, பெரிய பெரிய நகரங்களை எல்லாம் தோற்றுவிக்கக்கூடிய அளவுக்கு மக்களுடைய வளர்ச்சியும், மக்களுடைய வருவாயும் இருக்கிறது என்பதை நாம் நினைவில் வைத்துக் கொண்டால், ஒரு மாநகராட்சி, 20 கோடி ரூபாய் வருமானம் உள்ள மாநகராட்சி, 10 கோடி ரூபாய் செலவிட்டால் தான் இந்தக் குழாய்களை சீர் திருத்த முடியும் என்று சொல்கிற ஒரு திட்டத்தில், அது எத்தனை காலம் கழித்து நிறைவேற்ற முடியும் என்று தினைத்துப பார்க்க வேண்டும், இதில் கூட என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், குடிதண்ணீர் கொண்டு வருகிற குழாய்களை ஒழுங்கு படுத்துவதற்காக, 50 கோடி ரூபாயைக் கொடுக்க வேண்டுமா, வேண்டாமா என்று கேட்டால், அவர்களுடைய பதில் என்னவென்றால், குடிதண்ணீர் எங்கேயிருந்து வரும் என்பதைப் பற்றி சொல்லுங்கள், அந்த திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான முயற்சிகளைக் சொல்லுங்கள், அதற்குப் பிறகு குழாய்களைப் புதுப்பிப்பது பற்றி யோசிப்போம் என்று பதில் வருகிறது. 3 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, நாங்கள் வீராணம் திட்டத்தைப் பரிசீலித்துக் கொண்டிருந்தபோது, இந்த நிலைமையை நான் உங்களுக்கு எடுத்துச் சொல்வதற்கு காரணம் நகரைச் சுத்தம் செய்யும் வேலைக்கு 4 கோடி ரூபாய் தான் செலவிட முடியும். குப்பைகளை விஞ்ஞான முறைப்படி எருதயாரிக்கும் இயந்திரங்கள் நிறுவவும் குப்பைகளை வெளியில் அகற்றவும் திட்டங்களை அமல்படுத்தும் நிலையில் உள்ளன என்றாலும் அதற்கு அரசு கடன் கேட்க வேண்டியிருக்கிறது.

இதை இங்கே நான் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் இந்த நகரத்திலே இருந்து இந்த நகரத்திலே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இதை இவ்வளவு எளிதாக அல்ல, மிகச் சதாரணமாக, நரகமாக இருக்கிறது என்று சொன்னால் — உண்மையாக நரகமாகத்தான் இருந்திருக்க வேண்டியது — ஆனால் அதிகாரிகள், மக்கள் ஒத்துழைப்பு இவைகள் மூலமாக இநத அளவுக்கு சுகாதார கேட்டிற்கு ஆளாகாமல் இருக்கிறோமே எனபதை நினைத்து மகிழ வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

இங்கே எங்களுடைய 1980ம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட தேர்தல் அறிக்கையை வைத்துக் கொண்டு, என்ன என்ன சொன்னீர்கள் என்ன என்ன செய்தீர்கள் என்றெல்லாம் தன்னுடைய பேச்சிலே ஒவ்வொருவரும் மிகத் தெளிவாக விளக்கம் கூறி எங்களை விட அதிகமாக அந்த தேர்தல் அறிக்கையைப் படித்துச் சில விவரங்களையெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

1983 நவம்பர் 15] [டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

நலிவுற்ற விவசாயப் பொருளாதாரத்தைச் சீரடையச் செய்ய அதற்கு முன்னேற்றத்தைக் கொண்டுவரக்கூடிய வழியில் ஒரு அமைப்பு வேண்டும் என்று நாம் சொன்னோம். அமைக்கப் படும் என்று சொல்லப்பட்டது. அது திரு முனு ஆதி அவர்கள் தலைமையில் நடத்தப்பட்டது. அவர்கள் அரசால் என்ன என்ன செய்ய முடியுமோ அதுபோல் அவர்கள் கொஞ்சமாகச் சொன்னாலும் அதிகமாகச் சொன்னாலும் முழுமையாக செய்ய முடியாவிட்டாலும் ஓரளவுக்கு அந்தப் பணியை இந்த அரசு நிறைவேற்றி வந்திருக்கிறது என்பதை எங்கள் தேர்தல் அறிக்கையில் சொன்னதை நாங்கள் துவக்கி நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை எல்லோரும் ஒத்துக் கொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஆங்காங்கே மாவட்டங்களிலே திரு முனு ஆதி அவர்கள் சென்று அவர்களுடைய தலைமையிலே இருக்கிற நண்பர்களோடும்சென்று ஆங்காங்கு குழுக்களை அமைக்க முயற்சித்து ஏற்பாடுகளைச் செய்துகொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை தெரிவித்துக் கொள் கிறேன்.

விளைபொருட்களுக்கு நியாய விலை கிடைக்கவும், இடு பொருள்கள் எளிதில் கிடைக்கவும் நடவடிக்கை. இது குறிப்பு. அதிலே விவரமாக இருக்கும். அந்த தேர்தல் அறிக்கையிலே அது இருக்கிறது. நெல்லுக்கு குவிண்டால் ஒன்றுக்கு 132 ரூபாய் என மைய அரசு விலை நிர்ணயித்த போதும் இந்த அரசு வற்புறியால் பாதிக்கப்பட்ட தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு வறட்சிக்காக ரூ.20–ம் மின் கட்டணத்திற்காக ரூபாய்15–ம் தனிச் சலுகையாக வழங்கி வருகிறது. கரும்பு கொள்முதல் விலை டன்னுக்கு ரூபாய் 130 என மைய அரசு நிர்ணயித்தது. இந்த அரசு ரூ. 175 கொடுக்க உத்தரவிட்டுள்ளது.

(முற்பகல் 11-10).

உரம், பூச்சி மருந்து போன்றவை எளிதில் கிடைக்க சிறப்பான நடவடிக்கை எடுத்துவருகிறது. சென்ற ஆண்டு கூட 12 ஆயிரம் டன் யூரியா மத்திய அரசிடம் வலியுறுத்தி பெற்று தந்தது. ரூபாய் 181·22 கோடி விவசாய கடன் தள்ளுபடி செய்தது. ரூபாய் 24.44, கோடி வட்டி, அபராத வட்டி தள்ளுபடி செய்தது. விவசாயப் பணியில் ஈடுபட்டுள்ள விவசாய தொழிலாளர்கள் பணி செய்து கொண்டு இருக்கும் போது மரணம் அடைந்தால் 5 ஆயிரம் ரூபாய் நிதி அளிக்கப் படுகிறது. மின் கட்டணம் பெரிய விவசாயிகளுக்கு 16 காசிலிருந்து 15காசாகவும், சிறிய விவசாயிகளுக்கு 14 காசிலிருந்து 12 காசாகவும் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. மீட்டர் வாடகை முறை அறவே நீக்கப்பட்டுவிட்டது. 20 ஏக்கர் வரை விவசாய வருமான வரிரத்து. பணப் பயிருக்கு விதிக்கப்பட்ட வரி தள்ளுபடி. குத்தகைத் தொகையைக் குறைக்கும் வகையில்

[டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்தின்] [1983 நவம்பர் 15

75—25 என்ற விகிதத்தில் புதியச் சட்டம். இங்கே பாராட்டினார்கள். பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் எல்லா மாவட்டங்களிலும் பரவலாக செயல்படுத்தப் படுகின்றன. வேளாண்மைப் பொறியியல் துறை, எண்ணெய் வித்துத்துறை தோட்டக்கலைத் துறை, வேளாண்மைத் விற்பனைத் துறை, விதை சான்றிதழ் துறை ஆகிய புதிய துறைகள் தொடங்கப் பட்டது. 60 வயதைக் கடந்த ஏழை விவசாயத் தொழி லாளர்களுக்கு மாத ஓய்வு ஊதியம் வழங்கப்படுகிறது. இத் திட்டத்தின் முதல் கட்டமாக 3 ஆயிரம் ஆதரவு அற்ற வேளாண்மைத்தொழிலாளர்களுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 35 ரூபாய் உதவித் தொகையும், 90 பைசா மதிப்புள்ள ஒரு வேளை மதிய உணவும், வாரம் 1/2 கிலோ அரிசியும், ஆண்டு ஒன்றுக்கு 2 வேஷ்டிகளும், 2 சேலைகளும் வழங்கப்படுகிறது. இங்கே நான் ஒன்றை கூற விரும்புகிறேன். விவசாயிகளுக்காக நாங்கள் எதையுமே செய்யவில்லை. தேர்தல் அறிக்கையில் சொன்னதில் எதையும் செய்ய முற்படவில்லை என்று சொல்வது எவ்வளவு தவறான செய்தி. அந்த தவறானச் செய்தியை நம்பி சொல்கின்ற கருத்துக்கள் என்பதை நான் இங்கே வற்புறுத் திக் கூற விரும்புகிறேன்.

கிராம வளர்ச்சிக்காக சிறப்புத் திட்டம் மேற்கொள்ளப் படும். அது தான் தன்னிறைவுத் திட்டம் என்பதை எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்ளுவார்கள். இங்கே சிலர் பேசி னார்கள், தன் நிறைவுத் திட்டம் என்று எல்லாம் கேலிப் பேசினார்கள். அவர் அவர்களுக்கு தனியாக என்று சொன் னார்கள். நான் இறுதியில்புள்ளி விவரங்கள் படித்துக் காண்பிக்க இருக்கிறேன். எந்த எந்த கட்சி அந்த ஒப்பந்தப் புள்ளியில் கலந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். எத்தனை பேர் களுக்கு அதில் இடம் கிடைத்து இருக்கிறது என்ற புள்ளி விவ ரத்தை பின்னால் எடுத்துக் கூறவிரும்புகிறேன். ஆகவே இப்போது அந்த இடத்திற்குப் போகாமல் கேள்விக்கு மட்டும் பதிலை நான் குறித்து வைத்துள்ளதை படித்துவிட்டு நானாக கருத்துக்களை விளக்கிப் பேசும்போது அவைகளை பயன் படுத்திக்கொள்கிறேன் என்ற வகையில் மேலும் சில உண்மை களை வெளியிட விரும்புகிறேன்.

பதினாறாயிரம் கிராமங்களில் உள்ள ஆடவர்கள் பெண்டிர்கள் இரு பாலருக்கும் தனித்தனியாக கழிப்பிடங்கள் கட்டவேண்டும் என்று நாங்கள் தேர்தல் அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறோம். அதற்காக, ஒரு கழிப்பிடத்திற்கு ரூபாய் 14,100 வீதம் 22 கோடியே 56 இலட்சம் செலவில் நிறைவேற்ற திட்டமிட்டு முத லில் 8 ஆயிரம் கிராமங்களில் கட்ட ரூபாய் 11 கோடி ஒதுக்கி யுள்ளோம். இது தேர்தல் வாக்குறுதியை நாங்கள் செய்ய முற்படவில்லையா? நிறைவேற்ற முன்வரவில்லையா? ஏன்பதற்கு பதிலாகச் சொல்லி அதை அவரவர்களே தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

1983 நவம்பர் 15] [டாக்டர் எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன்]

தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு மனைப் பட்டா, வீடு கட்டிக் கொடுத்தல், குடிநீர் வசதி, சாலை வசதி, பள்ளிக்கூடங்கள், அடிப்படை மருத்துவ வசதி, கழிவு அறை வசதி போன்ற புதிய குடியிருப்புகள் கிடைக்க பாடுபடுவோம் இது நாங்கள் தேர்தல் அறிக்கையில் சொன்னது. 1976-க்கு முன் ஒரு வீடு கட்ட தொகை 5 ஆயிரம் முதல் 6 ஆயிரம் வரை தான் வேண்டும். ஆனால் தற்போது ஒரு வீடு கட்டி முடிக்க ரூபாய் 14 ஆயிரத்திலிருந்து 15 ஆயிரம் வரை உயர்ந்துள்ளது. அதாவது 3 மடங்கு உயர்ந்துள்ளது. முன்னால் ஆயிரம் வீடுகள் கட்டிக்கொடுத்தார்கள் என்றால் இப்போது 300 வீடுகள் கூட்டிக்கொடுத்தாலே அந்த தொகை வந்துவிடுகிறது. என்பதை நீங்கள் கவனிக்கவேண்டும். அப்படி இருந்தும் இதுவரை 11,385 வீடுகள் கட்டித் தரப்பட்டுள்ளன— தாட்கோ மூலம்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை.)

கிராமப்புற வீட்டு வசதித் திட்டத்தின் கீழ் 94 ஆயிரத்து 256 வீடுகள் கட்டப்பட்டுள்ளன. இன்னும் 2 இலட்சம் வீடுகள் கட்ட உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளன. 1977 மார்ச் வரை ஆதிதிராவிடர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட மனைப் பட்டாக்கள் 42,548. 1977-ம் ஆண்டு முதல் 1982-ம் ஆண்டு முடிய வழங்கப்பட்ட மனைப் பட்டாக்கள் 1 லட்சத்து 78 ஆயிரத்து 203. ஆதி திராவிடர்கள் பள்ளிக்கூடம் கட்ட 1980–81, 1981–82-ல் 1 கோடியும் 1982–83, 1983–84-ல் 1 கோடி ரூபாயும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 11 இலட்சத்து 72 ஆயிரத்து 636 ஆதி திராவிட மாணவர்களுக்கு சத்துணவு வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது. பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வழங்க ஆதி திராவிடர்கள் குடியிருப்புப் பகுதிகளில் குடிநீர் கிணறுகள் தோண்டப்படுகின்றன. கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டவர்களுக்கு ரூ. 4,300 உதவித் தொகை அளிக்கப்படுகிறது. 18–9–1978 முதல் இதை எதற்காக நான் சொல்கிறேன் என்றால், இந்தக் கணக்கை எல்லாம் முன்பே நான் படித்து விட்டேன். ஆனால் 3 ஆண்டுகளுக்கும் சேர்த்து இப்பொழுது நான் படிக்கிறேன். இதற்கு முன்னால் படித்தது. அப்பொழுது குறைந்திருக்கிறது. இப்பொழுது அதிகமாகச்சேர்த்துப் படித்திருக்கிறேன்.

இதைத்தவிர, தொழில் கருவிகள் இலவசமாக வழங்குதல், சிறு தொழில் கடன் வசதி, ஆடு வளர்ப்பு, குடிசைத்தொழில் பால் உற்பத்தித் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைத்துத் தந்துள்ளது, மயான இணைப்புச் சாலைகள், உழவு மாடுகள் வாங்கக் கடன் உதவி, பாசனக் கிணறு தோண்ட மூன்றில் ஒரு பங்கு மானியத்துடன் கடன் உதவி, ஆதி திராவிடர் குடியிருப்புகளுக்கு முன்னுரிமை அடிப்படையில் மின் வசதி, கூட்டுறவுக் கிணறுகள் போன்ற திட்டங்களும் செயல் படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

[டாக்டர் எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1983 நவம்பர் 1

ஆதி திராவிடர் இறுதிச் சடங்குச் செலவிற்கு ரூ. 50 நிதி உதவி அளிக்கப்படுகிறது. இதை நான் இங்கே சொல்லும் போது இன்னொரு விவரத்தைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக் கிறேன்.

இங்கே இருக்கிற ஒரு உறுப்பினர் பேசினார், யார் என்று எனக்கு நினைவில்லை. 3 இலட்சம் பேர்களுக்கு மேல் சிறையிலிருக்கிறார்கள் என்று (குறுக்கீடு) மாண்பு மிகு உயாநாத் சொல்லியிருக்கிறார், அப்படி இருப்பதாக ஒரு நீதிபதி சொல்லியிருக்கிறார், என்று.

திரு. ரா. உமாநாத்: ஜெயிலில்அல்ல, அன்டர் டிரையல்சாக இருக்கிறார்கள். சிலர் பெயிலில் இருப்பார்கள் சிலர் ஜெயிலில் இருப்பார்கள். ஆனால், விசாரணைக் கைதிகளாக, கேஸை முடிக்காமல் வருஷக் கணக்காக இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : விசார ணையில் இருப்பார்கள். விசாரணைக் கைதிகளாக இருக்க மாட்டார்கள் என்று அதுவும் சொல்லுங்கள்.

திரு. ரா. உமாநாத் : ஒரு பகுதி கைதிகளாகவும்; இன்னொரு பகுதி அன்டர் டிரையல்ஸ், விசாரணைக் கைதிகளாக வருஷக் கணக்கில் இருப்பார்கள். 3 இலட்சம் பேர்கள் சிறையில் இருந்தால், இடம் எங்கே இருக்கிறது?

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : உங்களுடைய பேச்சில் அது வந்திருக்கிறது அதைக் குறிப்பேட்டில் திருத்தச் செய்யுங்கள் (குறுக்கீடு) இருக்கிறது அதைத் திருத்த வேண்டும். இப்பொழுது சொன்னதை நான் ஏற்றுக் கொள் கிறேன் ஆனால், 11,000-க்கு மேல் வைக்க இடமே இல்லை, தமிழ்நாட்டிலே.

திரு. ரா. உமாநாத் : ஆகவே, 3 இலட்சம் என்று எப்படி நான் சொல்வேன்? 3 இலட்சம் அன்டர் டிரையல்ஸ்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : சில சமயம் அரசியல் உணர்வுகளாலே என்ன என்னமோ சொல்லலாம். நான் ஒரு சமயம் பதில் சொல்ல மறந்து விட்டேன் என்று வைத்து கொள்ளுங்கள் அது பத்திரிக்கையிலே வந்தது, அப்படியே இருக்கும்.

திரு. ரா. உமாநாத் : அன்டர் டிரையல்ஸ் என்ற வார்த் தையை உபயோகப்படுத்தியிருக்கிறேன் அன்டர் டிரை யல்ஸ் உள்ளேயும் இருக்கலாம் வெளியேயும் இருக்கலாம் சார்ஜ் ஷீட் பைல் பண்ணாமல் 17 வருஷம்.....

1983 நவம்பர் 15]

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தமிழில் குறிப்பெடுத்திருக்கிறார்கள் (குறுக்கீடு) அது தப்பாக இருந்தால் இப்பொழுது திருத்திக் கொள்வார்கள். உங்களுக்கு நன்மை அது.

ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், வழக்கு மன்றங்களிலே, வழக்குகள் இருக்கின்றன, சில வழக்குகள் இருக்கின்றன. அதிலே அதிகமான வழக்குகள் சாராய வழக்குகள். அதைத் தயவு செய்து தெரிந்து கொள்ளவேண்டும் அதை விசாரிப்பதற்குக் குடித்தவர்களாக இருந்தாலும், விற்றவர்களாக இருந்தாலும், நாட்களாகின்றன. நமக்கு பெசிலிட்டீஸ் இல்லை. லாப் இல்லை. ஆகவே தாமதமாகிறது என்பதால், எப்படி விடுவிப்பது என்று நாங்கள் யோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். ஒட்டுமொத்தமாக பழைய வழக்குகளை எல்லாம் வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்று கூட எங்கள் யோசனையில் இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்

(முற்பகல் 11-20.)

மலிவு விலையில் உணவுப் பொருட்கள், நியாய விலையில் உணவுப் பொருட்கள் கிடைக்க புதிதாக 17,915 நியாய விலை கடைகள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 85,000 டன் அரிசி பொது விநியோகத்திற்கும் சத்துணவுத் திட்டத்திற்கும் மாதம் ஒன்றுக்கு வழங்கப்படுகிறது. தமிழகம் முழுவதும் 118 இலட்சம் குடும்ப அட்டைகள் விநியோகம் செய்யப்பட்டுள்ளன. உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன், எல்லா மக்களுக்கும், போதுமான அளவிற்கு அவர்கள் கடைகளிலே போய் வாங்க அரிசி இருந்தால், அப்படி இருந்திருக்குமானால். 20 கிலோ அரிசி எங்கே என்று கேட்கிறார்களே, அவர்களுக்கு இந்த உண்மை தெரியாமல் இல்லை. அரிசி இல்லை. பற்றாக்குறை தான். வெளியே வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. மத்திய அரசிலேயிருந்து கொஞ்சம்தான் வருகிறது. அப்படியிருந்தும் கூடுமானவரையில் நியாய விலைக் கடைகளிலே அந்த விலையை அதிகமாக்காமல் விற்றும், தவறு செய்பவர்களை தண்டித்தும். அந்த நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு எற்படுத்தி, இந்த 1½ ஆண்டுகாலம் வரட்சியில் இந்த நிலையை நாங்கள் பாதுகாத்து வந்திருக்கிறோம் என்றால் எல்லா உறுப்பினர்களும் தயவு செய்து நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். அதிகாரிகள எவ்வளவு பொறுப்புணர்வோடு தங்கள் பணியை செய்திருக்கிறார்கள்; நாங்கள் எவ்வளவு கவனத்தோடு இருந்திருக்கிறோம் என்பதை

(டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்) [19 ... வம்பர் 15

நீங்கள் உணர்ந்திருக்க முடியுமென்றாலும், இந்த நன்மையை வெளியே சொல்வதற்காக நீங்கள் கொண்டு வந்தீர்கள் என்று நான் முன்பே சொன்னேனே, அதற்கு இது பயன்படுகிறது என்பதை நான் வெளியிட விரும்புகிறேன். காரணம் மக்களுக்கு அரிசி இல்லை. வெளியிலே இருந்து கொண்டு வர வேண்டும். 180 ரூபாய், 175 ரூபாய் வாங்கக்கூடியதை 375, 370 ரூபாயில் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது என்ற நிலைமையில் அவைகளை வாங்கி ரூ. 1·75, ரூ. 1·85-க்கு கொடுப்பதென்றால் எத்தனை கோடி ரூபாய்கள் தமிழக அரசிற்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கும் என்பதையும், எத்தனைக் குழுக்களை வைத்து நாங்கள் அந்தப் பணியை செய்திருப்போம் என்பதையும் மன்றத்து உறுப்பினர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் அந்த வகையிலே மத்திய அரசு இப்போது கூடுதலாக 10 ஆயிரம் டன் கொடுத்தாலும் கூட, மேலும் கூடுதலாக பாமோலின் போன்று கொடுத்தாலும் கூட, ஒவ்வொரு லிட்டராகக்கூடினாலும் அது ந்த தமிழகத்திற்குச் செய்கிற நன்மை என்று நான் எடுத்துக் கொள்வேனே தவிர, போட்டி போட்டுக் கொண்டு, இன்னமும் கொடுத்தால் தான் வாங்க வேண்டும்; இல்லாவிட்டால் வாங்க மாட்டேன், இங்கே விலை அதிகமானாலும் சரி, என்று சொல்ல மாட்டேன். எவ்வளவு கொடுத்தாலும் அவை மக்களுக்கு போய் கிடைக்க வேண்டும். இதற்காக நாங்கள் ஒரு காரியம்செய்தோம். அரிசி வெளியிலேயிருந்து கொண்டு வருபவர்களை தடுக்க வேண்டாம் என்று ஒரு உத்தரவு போட்டோம். அது கூடாது தான்; ஆனால் அதைப் போடுவதைத் தவிர எங்களுக்கு வேறு வழியில்லை. நாங்கள் போய் வாங்கவே முடியவில்லை. சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷனிடமிருந்து தான் வாங்கவேண்டும் என்று நாம் உத்தரவு போட்டது தான் மிச்சமே தவிர எங்கேயும் கிடைக்கவில்லை. அதற்கு பிறகு தலைமைச் செயலாளர் திரவியம் இருந்த போதும், இப்போது இருக்கிற தலைமைச்செயலாளர் த்லைமையிலும் குழுவை அமைத்து அவர்கள் பேசி முடிவெடுத்து, அதை வாங்க வேண்டுமென்று தீர்மானம் செய்து, இதற்கு எத்தனைக் கோடி ரூபாய் தமிழக அரசிற்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டது என்பதை நீங்கள் கணக்கிட்டுப் பார்க்க வேண்டும். உங்களுக்கு தெரியாதது அல்ல; ஆனாலும் அவ்வளவு பெரிய வறட்சியில், தண்ணீர் கிடையாது; குடிதண்ணீர் பம்புகள் வைக்க வேண்டும்; கிணறுகள் வெட்ட வேண்டும்; வெளியேயிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வர வேண்டுமென்றால் அதைச் செய்ய வேண்டும்; லாரிகளில் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் கொடுக்க வேண்டும்; தமிழகத்தில் முதல் பணி தண்ணீர் கொடுக்கிற பணி என்று திட்டம் போட்டு மற்ற வேலைகளை நிறுத்தாமல் இதை நடத்தியிருக்கிறோம். இயற்கை ஒத்துழைத்ததன் விளைவாக மக்களுக்கு நிம்மதி கிடைத்திருக்கிறதென்றால் அந்த இடைக் காலத்தில் மக்கள் எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறார்களோ, அதைவிட நாங்கள் பொறுப்பிலே இருப்பவர்கள்

[1983 நவம்பர் 15 (டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்)

எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டிருக்க முடியும் என்பதை கணக்கிட்டுப் பார்க்க வேண்டும். எங்கே 20 கிலோ? கேட்டு விடலாம், வீட்டிலே 60 கிலோ இருந்தால் 20 கிலோ கொடுக்கலாம். பொது மக்களுக்கு சாப்பாட்டிற்கு வழியில்லை என்கிற நிலைமையில் நாங்கள் கிலோ, 1 கிலோ கொடுத்தாலும், 85 ஆயிரம் பேருக்கு சத்துணவுப் போட்டாலும், அதை நிறுத்தாமல் நாங்கள் தொடர்கிறோம் என்பதை நீங்கள் எண்ணிப் பார்த்தால் இந்தக் குற்றச்சாட்டுக் களை எல்லாம் நீங்கள் சுமத்த மாட்டீர்கள். இது பெரிய குற்றச் சாட்டு அல்ல; துணிந்து நமது அதிகாரிகள் செய்த நல்லகாரியம்; அவர்களது திறமை இதிலே மிளிர்கிறது என்பதை ஒவ்வொரு வரும் ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

இந்த அரசு வந்தபிறகு எத்தனை பேர்களுக்கு வேலை கொடுத்தது என்று கேட்கிறார்கள். நான் முன்பு ஒரு கணக்கைச் சொன்னேன். உணவிற்கு வேலைத் திட்டம், வேலைக்கு உணவு என்று இரண்டு பெயர்களை வைத்து நடத்தப்பட்டதே. அந்த சமயத்தில் எத்தனை லட்சம் பேர்கள் வேலை பெற்று தங்கள் குடும்பத்தைக் காப்பாற்றினார்கள் என்பதையெல்லாம் புள்ளி விவரங்களோடு சொல்லியிருக்கிறேன். இங்கே குறிப்புப் புத்தகத் தில் இருக்கிறது. ஆனால் அதற்குப் பிறகு நாங்கள் என்னென்ன செய்திருக்கிறோம் என்பதை ஒட்டுமொத்தமாகக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. தொழிலாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுத்ததைப் பற்றி, மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுத்ததைப் பற்றி எந்தெந்த வகைகளில் எத்தனை பேர்களுக்கு என்பதை இங்கே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கி றேன்.

தயவு செய்து அதை மாமன்ற உறுப்பினர்கள் குறித்துக் கொள் வது நல்லது. இந்தப் புள்ளி விவரம் தவறு என்று யாராவது சொன்னால், நிரூபித்தால் இதைக் கொடுத்த அதிகாரியை உட னடியாக டிஸ்மிஸ் செய்வேன் என்ற வகையில் சொல்லிக்கொண்டு இந்தக் குறிப்பை நான் வாசிக்கிறேன்.

1977முதல் 1983வரை துவங்கப்பட்ட நெசவாளர்கள் கூட் டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் வேலை வாய்ப்பு பெற்றவர்கள் 3,95,802 பேர்கள்.

இப்படி நாங்கள் தொழிலாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுக்க வில்லையா? நெசவாளர்களுக்கு உதவவில்லையா? நாங் கள் என்ன சொன்னோம்? வேலைவாய்ப்புக்களை அதிகரிப்போம், வேலைவாய்ப்புக்களை உருவாக்குவோம் என்று. 1977 முதல் இந்த நிலைமையிருக்கிறது என்பதை நான் சொல்கிறேன்.

பாரதி கூட்டுறவு நூற்பாலை மூலம் 400 பேர்; விசைத்தறி மூலம் 400 பேர். கூடுதல் வேலைவாய்ப்பு 800. கூட்டுறவு நூற் பாலைகளின் மூலம் 10,128. கோவாப்டெக்ஸ் மூலம் 3,200

(டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்) [1983 நவம்பர் 15

கிராமத் தொழில் வாரியம் மூலம் 1981-82இல் உருவான கூடுதல் வேலை வாய்ப்பு 33,417.

நீலகிரி தேயிலைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலம் 39,000.

தீக்குச்சித் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலம் 47,900 பேர்.

ஜவ்வரிசித் தொழில் மூலம் கிராம மக்கள் பயன் அடைந்தது 25,000 பேர்.

சேலம், தர்மபுரி, தென்னார்க்காடு, குமரி மாவட்ட மக்கள் அதில் பயன் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

மாவட்டத் தொழில் மையங்கள் மூலம் 3,05,666 பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைத்திருக்கிறது.

பட்டுத் தொழில் மூலம் 1977-இலேயிருந்து 83 வரை—1—4—83 வரை—2,75,710 பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைத்திருக்கிறது.

1977 முதல் 82 வரை துவக்கப்பட்ட தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் 636. அதன் மூலம் வேலைவாய்ப்பு பெற்ற மக்கள் 1,68,000 பேர்கள்.

1977 முதல் 81 வரை சான்றிதழ் வழங்கப்பட்ட சிறுதொழில்கள் 30,815. அதன்மூலம் வேலைவாய்ப்பு பெற்றவர்கள் 3,61,000 பேர்கள்.

போக்குவரத்துக் கழகங்களில் 1978 முதல் 82 வரை வேலை வாய்ப்பு பெற்றவர்கள் 21,424 பேர்கள்.

கடந்த மூன்றாண்டுகளில் ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டங்களின் கீழ் சுய வேலைவாய்ப்புப் பயிற்சி பெற்றவர்கள் 80,81,82 வரை 1,29,578 பேர்கள். தற்போது பயிற்சியில் இருப்பவர்கள் 16,703.

கடந்த ஆறாண்டுகளில் வேலைவாய்ப்பு நிறுவனங்களின் மூலம் வேலைவாய்ப்பு பெற்றவர்கள் 2,92,794 பேர்கள்.

சத்துணவுத் திட்டத்தின் மூலம் 1,77,379 பேர்கள்.

தமிழ்நாடு சிறுதொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் மூலம் வேலை வாய்ப்பு தவணை முறை கொள்முதல் திட்டம் மூலம் 22,500 பேர்கள்.

1983 நவம்பர் 15] (டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்)

மனை வழங்கும் திட்டத்தின் மூலம் 19,670 பேர்கள்.

சிறு தொழில் நிலையங்களில் 19,640.

வேலைவாய்ப்பற்ற படித்தவர்களுக்கு பத்து சதவிகித நிதி உதவி மூலம் 11,680.

தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம், தமிழ்நாடு தொழில் மேம்பாட்டுக் கழகம் மூலம் 63,298 பேர்கள்.

இதற்கிடையே நாங்கள் துவக்கிய தொழில்கள் 843. கிடைத்த வேலைவாய்ப்பு 31,645 பேர்கள்.

1977-83 வரையில் நிரந்தர சான்றிதழ்கள் வழங்கப்பட்ட சிறு தொழில்களின் எண்ணிக்கை 36,645. இதன் மூலம் வேலை வாய்ப்பு பெற்றவர்கள் 4,40,000 பேர்கள்.

1977-83 வரையில் பதிவு செய்யப்பட்ட தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் 702.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை).

இதன்மூலம் வேலை வாய்ப்பு 2,05,000 பேர்களுக்கு என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தோராயமாகக் கணக்கிட்டால் ஏறத்தாழ 31,32,925 பேர்கள் இந்த ஆட்சி வந்த பிறகு வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 11-30)

இந்தக் கணக்கிலே, தன்னிறைவுத் திட்டத்திலே ஆங்காங்கே காண்ட்ராக்டர்கள் மூலம் வேலை செய்திருப்பார்களே அவர்களுடைய கணக்கு சேர்க்கப்படவில்லை. இந்த நாட்டு மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்று ஜனதா ஆட்சி இருந்தபோது உணவுக்கு வேலைத் திட்டம் கொண்டு வந்தார்களே அப்பொது ஏறத்தாழ 20 இலட்சம்; 21 இலட்சம் பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைத்தது என்பதைத் தயவு செய்து மனதில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இப்போது அது வேறு பெயரில் இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் உங்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த வறட்சி நிவாரணப் பணியில் எத்தனை பேர்களுக்கு புதிய வேலை கிடைத்தது என்பது தெரியும். இல்லையானால், அவர்கள் அந்தப் பணமும் பெறாமல் இருந்தால் அவர்கள் நிச்சயமாக எப்போதோ இந்த நாட்டில் உருவமே இல்லை என்ற நிலைமைக்கு ஆளாகி இருப்பார்கள். எனவே, வறட்சி நிவாரணப் பணியில் அவர்களுக்குக் கிடைத்த வேலைவாய்ப்பால் அவர்களுக்கு வாழ்வு அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்

[டாக்டர். எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1983 நவம்பர் 15

கிறேன். இந்த 31 இலட்சம் பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு என்றால் 31 இலட்சம் குடும்பங்களுக்கு அந்த வாய்ப்பு கிடைத்திருக்கின்றது என்பதைத் தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். நீங்கள் சொல்கிறீர்கள் 'எல்லா தரப்பினரும் உங்கள் மீது நம்பிக்கை இழந்துவிட்டார்கள், ஆகவே, தான் நாங்களும் நம்பிக்கையை இழந்து இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருகிறோம்' என்று. குடும்பத்தில் ஒருவருக்கு வேலை என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். இந்தத் திட்டத்தை இப்போதுதான் அறிமுகப்படுத்தியிருக்கிறோம். ஒரு வீட்டுக்கு ஒருவருக்கு வேலை என்றால் 31 இலட்சம் குடும்பத்தினரும் ஒருவேளை உணவையாவது சாப்பிடுவதற்காகவாவது அந்தப் பணம் உதவி இருக்கின்றது என்பதைத் தயவுசெய்து நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

இதை நான் குறிப்பிடுவதோடு 31—12—1982 நிலவரப்படி மின்வசதி அளிக்கப்பட்ட கிராமங்கள் பற்றி நான் சொல்லியாக வேண்டும். எத்தனை கிராமங்கள் என்றால் 15,627. சிற்றூர்கள் 17,485. கிராமங்களில் நாங்கள் யாருக்கும் உதவி செய்யவில்லை. எதையுமேசெய்யவில்லைஎன்றெல்லாம் சொல்கிறார்களே, ஆனால் கிராம மக்கள் அப்படி சொல்லமாட்டார்கள். கண்ணால் பார்த்தவர்கள் எப்படி இல்லை என்பார்கள்? ஆனால் ஒன்று சொல்கிறேன். இன்னும் 108 கிராமங்களுக்கும் 353 சிற்றூர்களுக்கும்தான் மின்வசதி செய்து தரவேண்டி இருக்கிறது. மலைப்பகுதியில் அவை அமைந்து உள்ளதால் காலதாமதம் ஏற்படுகின்றது. ஏனெனில் அந்தத் தொடர்பைக் கொண்டு செல்வதற்குரிய வசதிகள் குறைவு.

இங்கே மாண்புமிகு திரு. உமாநாத் அவர்கள் அவருக்கே உரிய பாணியில் ஆடுகள் செத்துப்போய்விட்டன; ஆடுகள் கொடுத்தார்கள், இப்போது ஆடுகளே, இல்லை; இப்போது கழுதைகளைக் கொடுக்கிறார்கள், அதுவும் பாதி மானியத்தில் என்கிறார்கள். ஆனால் மனிதனால் நடக்க முடியாத இடத்தில் மேடு பள்ளம் உள்ள இடத்தில் சுமையைத் தூக்கிக்கொண்டு செல்வதற்குக் கழுதைகள் தான் பயன்படுத்தப்படுகின்றது என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. எத்தனை ஆடுகள் உயிரோடு இருக்கின்றன; எத்தனை மறைந்து போய் விட்டன என்ற கணக்கை பின்னால் நான் சொல்கிறேன்.

31—12—82 முடிய 51,481 ஆதி திராவிடர் குடியிருப்புகளுக்கு மின்வசதி செய்து தரப்பட்டுள்ளது.

31—12—82 முடிய 5,03,000 குடிசைகளுக்கு மின் இணைப்பு தரப்பட்டுள்ளது. இங்கே மின் திட்டங்கள் பற்றிய கேள்விகளுக்கு பதில் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆகவே, நான் அதைபற்றி குறிப்பிடவில்லை.

1983 நவம்பர் 15] [டாக்டர். எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்)

மாண்புமிகு திரு. உ மாநாத் அவர்கள் பேசியதற்காக நான் அதை குறிப்பிட்டுத்தான் ஆகவேண்டும் என்றால் அந்த குறிப்பை நான் எடுத்து வைக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

இன்னும் புள்ளிவிவரங்களைப் படிப்பதற்கு முன் கொஞ்சம் அரசியல் பேசலாம் என்று நான் கருதுகிறேன். அரசியல் என்பதை அரசு, இயல் என்று நாம் பிரித்துப் பார்க்கவேண்டும். அது ஒரு கலை. இயற்கலை, இசைக்கலை, நாடகக்கலை, என்றெல்லாம் சொல்கிறார்களே அதுபோல் இந்த அரசு இயல் என்பதும் ஒரு கலை. அந்தக் கலையை மிகவும் எச்சரிக்கையாக நாம் கையாளவேண்டி இருக்கின்றது. சிலர் ஏனோ அவசரப் பட்டு சில உவமைகளை எல்லாம் கூறுகிறார்கள். இன்னும் எனது நண்பராக இருக்கும் திரு. நெடுமாறன் அவர்கள் 'இரட்டைக் குதிரையில் சவாரி செய்யாதீர்கள், அது ஆபத்தானது' என்றார்கள். என் வரையில் நான் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய காரியங்களைத்தான் செய்துக்கொண்டிருக்கிறேன் – இதை எல்லாம் அவர் கேட்டுக் கொண்டிருப்பார் என்று நான் நினைகிறேன் (குறுக்கீடு) அவர் இல்லையா ? (குறுக்கீடு) –மனதைக் குதிரை என்று சொல்லலாம், குரங்கு என்று சொல்வதுபோல நான் அண்ணாவின் கொள்கையான பகுத்தறிவை ஒரு குதிரையாகவும், என் மனச்சாட்சியை ஒரு குதிரையாகவும் வைத்து கொண்டு தான் என்னுடைய கடமைகளைச் செய்கிறேன் என்பதைத் தயவுசெய்து அவர் நம்பவேண்டும். அவர் பகுத்தறிவுவாதி என்று எனக்குத் தெரியும் ஒரு வகையிலே என்னைப்போல. ஆகவே, அதை ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

இரண்டு படகிலே போகக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். அவர் ஒரு படகிலே போவதுதான் தவறு (சிரிப்பு) இரண்டு படகில் போவதைப் பற்றி அனுபவம் இல்லை, சொல்லியிருக்க மாட்டார்கள். இரண்டு படகுகளையும் ஒன்றாக இணைத்து, அதைச் செய்து விடுவார்களானால் அதுவும் சீக்கிரம் சாயாமல் பாதுகாப்பாக இருக்கும். அதை நான் சொல்லும்போது அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் கோபம் வந்து இருக்கிறது. அதனால்தான் எதையெல்லாம் சொல்ல வேண்டாமோ, அவர் வாயிலிருந்து வரக்கூடாத வார்த்தைகள் எல்லாம் நான் கேட்டேன். அதனால் தான் சிரித்துக்கொண்டே இருந்தேன். திரு. நெடுமாறன் அவர்கள் தான் பேசுகிறார்களா ? அல்லது வேறு யாராவது அவர் உருவில் வந்து பேசுகிறார்களா என்று கூட நான் ஐயுற்றேன். (சிரிப்பு) ஏன் இப்படி சொல்கிறேன் என்றால் அவர் பல பிரச்சினைகளைப் பற்றி இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பிரச்சினைகளுக்கு எல்லாம் நாம் புள்ளி விவரம் கொடுக்க வேண்டும். அதேசமயத்தில் நான் என்னுடைய கடமையில் எடுத்துச் சொல்லவேண்டும்.

தீர்மானம்

[டாக்டர். எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1983 நவம்பர் 15

இலங்கைப் பிரச்சினை, மிகப் பெரிய பிரச்சினை. ஒரு பிரச்சினை வரும்போதுதான் அண்ணா அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 'நிதானமாக இப்போது நாம் செய்கிற காரியங்களின் விளைவாக என்ன நேரும், ஏற்படும் என்பதை துணிந்து எண்ணிப் பார்த்த பிறகு, வேறு வழியில்லை என்ற முடிவிற்கு வந்து, அந்தப் பாதையில் நீ செல்' என்று அவருடைய தமிழ் பாணியில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனக்கு அவ்வளவு தான் தமிழ் தெரியும். கலைஞரைப்போல் இலக்கியேத்தோடு நான் எல்லாவற்றையும் பாராட்டக்கூடிய அளவிற்கு அவர் போல் எனக்கு தமிழ் தெரியாது. ஆகையால் நான் இப்படித்தான் பேச முடியும். ஆகவே, ஒன்றை நான் சொல்லவேண்டும்.

இலங்கைப் பிரச்சினையில் யார் தீர்ப்பு சொல்வது என்பது பெரிய கஷ்டம். யார் ஒரு முடிவு எடுப்பது என்பதும் சாதாரண விஷயம் அல்ல. தமிழ்நாடு பிரச்சினை பற்றி தமிழ்நாட்டு மக்கள்தான் முடிவு எடுக்கவேண்டுமே தவிர, அங்கே இருக்கின்ற, வங்காளத்திலே இருக்கின்ற, ஆந்திராவிலே இருக்கின்ற அல்லது கருநாடகத்திலே இருக்கின்ற தமிழர்கள் முடிவு எடுக்க முடியாது. அது சரியாக வராது. தமிழ் நாட்டிலே இருக்கின்ற தமிழர்கள் ஒன்று கூடி, எங்களுக்கு இது தான் சரி, எங்களுக்கு இப்படித்தான் எங்களுடைய ஆட்சி அல்லது வாய்ப்பு அல்லது தொழில் எதுவாக இருந்தாலும் அவர்கள் முடிவு எடுத்தால்தான் அது சரியான முடிவாக இருக்குமே தவிர, அவர்களில் யார் பிரிந்து இருக்கிறார்களோ அவர்களை வைத்துக்கொண்டு, அவர்களைப் பயன்படுத்தி, கருநாடகத்திலே இருந்து வந்த தமிழர்கள் ஆந்திராவில் இருக்கும் தமிழர்கள் சொன்னால் அது நியாயமானதாக இருக்கும் என்று நாம் கருதவில்லை. அதேபோல் ஆந்திராவிலே இருக்கின்ற தமிழர்கள் எப்படி இருக்கவேண்டும், அதேபோல் கோலாரில் இருக்கும் தமிழர்களுக்கு எப்படி பாதுகாப்பு இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லாமே தவிர, இப்படித்தான் நீங்கள் அமைப்பு முறை வைத்து இருக்கவேண்டும் என்று நாம் அறுதியிட்டுச் சொல்ல முடியாது. அப்படி சொல்லாதவன் தமிழனாக இருக்க முடியுமா ?

தமிழ் உணர்ச்சி இல்லை, தமிழ் உணர்வு இல்லை என்று கூறுகிறார்கள், ஒரு விளக்கம் கூற விரும்புகிறேன். உணர்ச்சி என்பது வேறு. உணர்வு என்பது வேறு. எனக்குத் தெரிந்த வரையில், எனக்குக் கொஞ்சம் தான் தமிழ் எழுதப் படிக்கத் தெரியுமே தவிர, நான் இலக்கிய வித்தகன் அல்ல. ஆகவே, இப்படித்தான் சொல்ல முடியும். கை மறத்துப் போய் இருக்கிறதா இல்லையா என்று அறிவதற்கு ஊசியைக் குத்தினால், அவன் எந்தவிதமான உணர்ச்சிகளையும் வெளியே காட்டாமல் பேசாமல் பார்த்துக்கொண்டு இருந்தால், அங்கே மறத்துப்போய் விட்டது என்று பொருள். அல்லது, உடனே அவன் ஆபத்து, என்னை ஊசியால் குத்துகிறார்கள் என்று கூறினால் அவன்

[டாக்டர். எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1983 நவம்பர் 15

உணர்ச்சியோடு இருக்கிறான் என்று பொருள். அது உணர்ச்சி. உணர்வு என்பது கை, கால்கள் மறத்துப் போனாலும் கூட உள்ளத்திலே இருக்கின்ற உணர்வு அப்படியே இருக்கும். அது மறத்துப் போகாது. அந்த உணர்வு மறத்துப் போகவேண்டுமானால், அவனை அந்த இடத்திற்கு ஆட்கள் கொண்டு செல்ல வேண்டும். நான் கேட்கிறேன், எனக்கு உணர்ச்சியில்லையா, உணர்வு இல்லையா? இந்த அரசைத் தவிர இந்த தமிழக அரசைத் தவிர இந்த இலங்கைப் பிரச்சினையில் இவ்வளவு தூரம் முன் வந்து காரியங்களைச் செய்தது யார் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். எங்கள் மீது குறை பேசுகிறார்கள், குறை சொல்கிறார்கள், பழி சுமத்துகிறார்கள். அவர்கள் சொல்லட்டும். எங்களுக்கு நல்ல வாய்ப்புக் கிடைத்து இருக்கிறது.

(முற்பகல் 11—40)

நான் ஒன்றே ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். விடுதலைப் புலிகள் அனைவரும் ஒன்றாக ஒரு கருத்தைச் சொல்ல முடிகிறதா? இது என்னுடைய தாழ்மையான கேள்வி. தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய உண்மை, அறிந்துகொள்ள முயற்சிக்கின்றவனுடைய கேள்வி. நான் இன்னமும் சொல்கிறேன். அதில் பல பிரிவினர் இருக்கிறார்கள். விடுதலை வேண்டுமென்று சொல்கிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். மாநில சுயாட்சி வேண்டுமென்று சொல்கிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். பெடரல் சிஸ்டம் வேண்டுமென்று சொல்கிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் எப்படியும் இலங்கை அரசின் கீழ் அடிமையாக இருக்க அவர்கள் விரும்பவில்லை என்ற அடிப்படைக் கொள்கையில் இந்தக் கருத்துக்கள் எல்லாம் வெளியே வருகின்றன.

அப்போது நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்? அவர்களுக்கு இருக்கிற ஒரே ஒரு புகலிடம் தமிழ்நாடு தான். அங்கே உயிரோடு இருக்க முடியாது. அங்கே அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு இல்லை. இங்கே தான் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு என்றால் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டிய நாம் அவர்களுக்கு என்ன வழி சொல்ல வேண்டும்? நீங்கள் ஒற்றுமையாக இருங்கள் என்று சொல்ல வேண்டும், நீங்கள் ஒன்று சேர்ந்து பாடுபடுங்கள் என்று சொல்ல வேண்டும். நீங்கள் ஒன்றுசேர்ந்து முடிவு செய்யுங்கள் என்று சொல்லவேண்டும். இல்லாவிட்டால் தங்களுக்குச் சாதகமாக ஒரு கட்சியோ, நண்பர்களோ, தனி மனிதரோ, இருந்தால் அவர்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள விரும்பினால் அது இந்த நாட்டுக்கும் நல்லதல்ல; தமிழர்களுக்கும் நல்லதல்ல.

நான் இன்னும் துணிந்து கேட்கிறேன். திரு. அமிர்தலிங்கம் அவர்களை என்னைவிட அதிகமாகப் போற்றினார்கள்; என்னை விட அதிகமாக நெருக்கம் வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது அவர்கள் எல்லாம் அவர்மீது குற்றம் சொல்கிறார்கள்

[டாக்டர் எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1983 நவம்பர் 15

காரணம் இவர்கள் கருத்தை அவர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்ற சந்தேகம். இப்போது அந்தக் குற்றத்தை அவர்மீதே சுமத்து கிறார்கள். இன்னும் கூடியவிரைவில் என்னவெல்லாம் அவரைப் பற்றிச் சொல்வார்களோ எனக்குத் தெரியாது. இந்தப் பிரிவை நாம் செய்தால் அவர்கள் எங்கே போவார்கள் ?

இரண்டு தமிழ் இளைஞர்கள் சுட்டுக் கொண்டார்கள். நாம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியிருந்தது. ஏதோ சொல்கிறார்களே தமிழன், தமிழன், தமிழன் என்று ? அங்கிருந்து பாதுகாப்புக்காக வந்த இடத்தில் ஒருவரை ஒருவர் சுட்டுக் கொள்ளுகின்ற நிலை மையை நாம் எப்படி ஏற்றுக்கொள்ள முடியும் ? அவர்கள் ஒற்று மையாக இருந்து, நாம் பாதுகாக்கின்ற முறையில் அவர்கள் செயல்களைச் செயலாக்கி, செயல்படுத்திக்கொண்டு, செய லாக்கத்தை உருவாக்கிக் கொண்டு, அவற்றைத் தேடும் வகையில் இப்படியெல்லாம் வாழவேண்டும், வளரவேண்டும், என்ற நிலை மைக்கு அவர்களைக் கொண்டுவருவதை விட்டுவிட்டு, அவர்க ளிடையே இருக்கின்ற பிரிவைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, ஒரு பிரிவினரை தன் கையில் வைத்துக்கொண்டு இதைச் சொல்லுங்கள் இப்படிச் செய்யுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இன்னொரு பிரி வினர் எங்கே போவது, எப்படி போவது என்று தெரியாமல் தவிப்பதை நான் இங்கே சொல்லும்போது வெளியே இருப்பவர் களும் இந்தப் பிரச்சினையில் அக்கறை கொண்டவர்களும் யாரும் உனக்கு தமிழ் உணர்வே இல்லை என்று சொல்லமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

ஒருவரைக் கைது செய்து, அவர்மீது வழக்குத் தொடர்ந்து, வெளியே வரவேண்டியிருந்தது. என்ன அவசியம் ? இங்கே நடுவீதியிலே துப்பாக்கியால் சுட்டுக் கொண்டால் அவரை நாம் விட்டுவிட முடியுமா ? அவர்மீது நாம் நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருக்க முடியுமா ?

இன்னொன்றை கேட்கிறேன். ஒரு மடாதிபதி—மதுரையில் இருக்கிற மடத்தின் அதிபதி. அந்த மடாதிபதி சொல்கிறார், அங்கே பௌத்த மதத்தைச் சேர்ந்தவன் கத்தி வைத்து கொண் டிருந்தால் நான் துப்பாக்கி ஏன் வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று. அனுமதி வாங்கி வைத்துக் கொள்ளட்டும். யார் வேண் டாம் என்று சொன்னது ? அதிலே ஒரு சட்டம், விதி இருக்கிறது. பொதுக் கூட்டங்களுக்குப் போகிறபோது கையில் துப்பாக்கி வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று இருப்பதாக எனக்கு ஞாபகம். பொதுமக்களிடம் துப்பாக்கியைக் காட்டி, ' சுட்டுவிடுவேன்' ஏன் சுடக்கூடாது 'என்றால் என்ன அர்த்தம் ? எந்தத் தமிழனை எந்தத் தமிழன் சுடுவது ? இலங்கையிலே தமிழன் துன்பப்படு கிறான். அவர்களுக்கு இடையே இருக்கின்ற எதிர்ப்பைப் பயன் படுத்திக் கொண்டு, இங்கே தமிழன் சண்டை போடுவதா ?

1983 நவம்பர் 15] [டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

திரு. நெடுமாறன் அவர்களுக்கு பெரிய கோபம் என் மேல். அவர் படகிலே இலங்கைத் தீவுக்குப் படை எடுத்துச் செல்ல முயன்றாரே அப்போது நான் கைது செய்யவில்லை என்ற கோபம் அவருக்கு நிறைய இருக்கிறது. இப்போதே சொல்கிறார்கள். எனக்குத் தமிழ் உணர்வு இல்லை என்று. என்னைத் தமிழனே இல்லை என்று சொல்லி விட்டார்கள். சொந்தமாக இருந்தபோது தமிழனாக இருந்தேன். வெளியே அனுப்பிய பிறகு நான் தமிழன் இல்லை என்று ஆகிவிட்டேன். அது பற்றி கவலை இல்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள். பிரிந்து போய் விட்டார்கள் என்று. பிரிந்து போகவில்லை, எம். ஜி. ராமச்சந்திரனை வெளியே அனுப்பினீர்கள். (குறுக்கீடு) நீங்களும் வந்து விட வேண்டியது தானே? (கைத்தட்டல், ஆரவாரம்).

இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால்—இது அரசியல் தான் மன்னிக்கவும்—திராவிட முன்னேற்றக்கழக பொதுக் குழுவில் ஒரு குழு அமைத்து அவர்கள் விசாரிக்க வேண்டும் என்பது. அவர்கள் யார் யார் தவறு செய்தார்கள் என்று சொன்னால் அவர்களைக் கட்சியில் இருந்து நீக்க வேண்டும். வெளியே இருக்கிறவர்கள் எல்லாம் பழி சுமத்து கிறார்கள். அது இல்லை என்று நிரூபிப்பதற்கு யார் மீது குற்றம் இல்லையோ அவர்களை மேடையில் நிறுத்தி மாலை போட்டு பாராட்ட வேண்டும். என்னுடைய பேச்சின் முழு வாசகத்தின் குறிப்பு. அதற்காக கட்சிக் கட்டுப்பாட்டை மீறினேன் என்று வெளியே சொல்லும் அளவிற்கு—அதுவும் எப்படி 15 நாட்களுக்குள் என்னுடைய பதில் வேண்டும் என்பது கடிதம். 4—5 நாட்களுக்குள்ளேயே வெளியே தள்ளி விட்டார்கள். மூன்று நான்கு நாட்கள் பொதுக்குழு நடந்தது. உடனே பொதுக் கூட்டம். வண்டு துளைத்து விட்டது. அந்த மாங்கனியைத் தூக்கி எறிந்து விட்டேன். எவ்வளவு சாதாரணமாக தூக்கி எறிந்து விட்டார்கள்! பரவாயில்லை. ஆனால், வண்டு துளைத்த மாங்கனி என்றைக்கும் நன்றாக இருக்கும். அது மக்களுக்கு நன்றாகத் தெரிந்தது. அண்ணாவின் இதயத்திலே இருந்த கனியல்லவா? (கைத்தட்டல், ஆரவாரம்), ஏற்றுக் கொண்டார்கள். அது தான் நியாயம். நான் சொல்வது நீங்கள் எல்லாம் இங்கே வந்து விடுங்கள் என்று கோரிக்கை விடுவதற்காக என்ற தோரணையிலே நான் கேட்டுக் கொள்ளவில்லை. குற்றம் சொன்னவர்கள் வெளியே அனுப்பியவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள் என்றால் அப்படி அவர்களே அதை உணர்ந்து விட்டார்கள் என்றால் நீங்களும் உணரவேண்டியது தானே என்று நான் சொல்கிறேனே தவிர அதில் குற்றம் ஒன்றும் இல்லை. நான் அழைப்பதாக அர்த்தம் ஆகாது. அதை நீங்கள் ஏற்றுக்கொண்டதாக அர்த்தம் ஆகாது. அதைப் பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டாம்.

[டாக்டர் எம். ஜி. இராமசந்திரன்] [1983 நவம்பர் 15

இதைச்சொல்லும்போது, நெடுமாறன் அவர்கள் கைது செய்யட்டும், என்னை வேண்டுமானால் கைது செய்யட்டும் என்று சொல்லிப் பார்த்தார்கள். இப்போதே என்ன சொல்கிறார்கள். படகுகளையெல்லாம் இல்லாமல் செய்து விட்டார் ராமச்சந்திரன் முதலமைச்சராக இருந்து. ஆகவே என்னால் போக முடியவில்லை. எவ்வளவு பெரிய துரோகம் என்கிறார்கள். ஒரு நெடுமாறனை நாம் இழந்து விட்டால் இன்னொரு நெடுமாறனை நாம் உற்பத்தி செய்ய முடியுமா? இதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டாமா? எத்தனையோ காலம் தியாகம் செய்தபிறகு இந்திரா காந்தி அம்மையாருக்கு வந்த ஆபத்தை தான் தாங்கிக் கொள்கிற ஆற்றல் பெற்றிருந்த பெற்றிருக்கிற அந்த நெடுமாறன் அவர்கள் அங்கே போய், இடையிலே யாராவது துப்பாக்கியால் சுட்டு—அவரிடம் துப்பாக்கி இருக்கிறதா, அல்லது தடுப்புக் கருவி இருக்கிறதா ஒன்றும் இல்லை, மனம் தான் துணிவோடு இருக்கிறது. அவர் அங்கே போய் ஆபத்து ஏற்பட்டு விட்டால் என்ன செய்வது ஆகவே படகுகள் இல்லாமல் செய்தோம். படகுகள் இருந்தால் தான் போக முடியும். அதிலும் நீந்தத் தெரியாது அவருக்கு. ஆகவே படகில் தான் போக வேண்டும். அங்கே இருக்கக்கூடாது என்று செய்தோம். யாரோ ஒருவர் ஏமாந்து வைத்து விட்டார். அதிலே போய் ஏறிவிட்டார்கள். (சிரிப்பு) சிரிப்போடு சொன்னாலும், வேதனையோடு சொல்கிறேன். எனக்குத் தகவல் வரும். இந்த இடத்தில் பேசப் போகிறாராம், இலங்கை பற்றி. அங்கே கூட்டம் சேரும். அங்கே இன்னும் கொஞ்சம் கூட்டம் வரலாம். ஆட்கள் அதிகமாகலாம் போவதற்கு. பரவாயில்லை. அந்த உணர்வை மக்கள் பெறட்டும். அவர் பேசுவதை தடை செய்யாதீர்கள். அந்த மடாதிபதி ருத்திராட்ச மாலையைத் தூக்கி எறிந்து விட்டாராம். உடனே அங்கே போய் சண்டை போடுவதற்கா? அந்த உணர்ச்சியை கட்டுப்படுத்துவது தான் உணர்வு. (குறுக்கீடு) நான் அதற்குத்தான் வருகிறேன். அந்த உணர்ச்சி அவ்வப்போது வந்து போய்விடும். உணர்வு தன் நினைவு இருக்கும் வரை இருக்கும். அந்த உணர்வு இருக்க வேண்டும். நாம் செய்வது என்ன காரியம்? அது சரியாதவறா? என்ன விளைவு? நான் எண்ணினேன். நான் போய் பிரச்சாரம் செய்ய முடியாது. நெடுமாறன் செய்கிறார். ஆட்கள் வருகிறார்கள். தினமும் பத்திரிகையில் வருகிறது. அது வெளி வரட்டும். அது அந்த நாட்டுக்கு நல்லதாக அமையட்டும். அந்த உணர்வுகள் பெருகுமானால் பெருகட்டும் என்பதற்காக அவரைக் கைது செய்யாமல் விட்டு விட்டேன். அதற்கு என் மீது கோபம். ஏதோதோ சொல்கிறார்கள். (குறுக்கீடு). பல ஹீரோக்களிலே அவர் ஒருத்தர். ஒவ்வொரு வகையிலே ஒவ்வொரு ஹீரோக்கள் இருக்கிறார்கள். அது மாதிரி அவரும் ஒரு ஹீரோ. அதை நான் மறுக்கவில்லை. எல்லா

1983 நவம்பர் 15] [டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

I accept it. He is one of the Heroes.

படத்திலேயும் ஒரே ஹீரோவா வருகிறார்கள்? மாறி மாறித் தான் ஆட்கள் வருகின்றார்கள். அதேமாதிரி ஒவ்வொரு போராட்டம், பிரச்சினையிலே ஒவ்வொரு ஹீரோ வரலாம். இதிலே குமரி அனந்தன் போய்ச் சேர்ந்து கொண்டார். நெடுமாறன் கேட்டார், போலீஸ் அதிகாரிகளிடம். அவரை. கைது செய்தீர்களே? என்னை ஏன் கைது செய்யக்கூடாது. உத்தரவில்லை. உங்கள் முயற்சி நல்ல முயற்சி என்கிறீர்கள், எற்றாலும் நீங்கள் போக வேண்டாம்; முடியாது என்றால நீங்கள் போங்கள். இதுதான் சொல்ல முடியும். அவர்கள் படகுகளிலே கவிழ்ந்து விடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் பாதுகாப்பு அளித் தார்கள். இதற்காக என் மீது ஒரு குற்றச்சாட்டா?

(முற்பகல் 11—50.)

தமிழ் உணர்ச்சியே இல்லை; தமிழ் உணர்வே இல்லை, தமிழனே இல்லை என்றால் எவ்வளவு பெரிய நியாயம் என்பதை நான் நினைத்துப் பார்க்கிறேன். இந்த அரசியல் எங்கிருந்து வருகிறது? சில நண்பர்களை நாம் பெறுகிறோம அல்லது நம்மை நம்பி வந்தவர்களுக்கு அடைக்கலம் கொடுக்கி றோம். அவர்கள் வசதியோடும் வருகிறார்கள். ஆயுதத் தோடும் வருகிறார்கள். அல்லது அன்போடும் வருகிறார்கள். கொஞ்சம் வசதியோடு வந்தவர்கள் அல்லது ஆயுதத்தோடு வந்தவர்கள் உண்மையிலேயே தொண்டாற்ற விரும்பி வந்த வர்கள், நமக்குச் சொந்தமாகி விட்டால், நம்மால் அவர்களை விட்டுக் கொடுக்க முடியாது. அந்த வகையில் நெடுமாறன் அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். அவர்களுக்கு நெருங்கிய ஈழத்தழிழர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களாக அந்தச் சொல்லைப் பயன்படுத்தினாரானால் நான் பாராட்டுவேன். ஆனால் அதேநேரத்தில் அவர்களை ஒன்றுபடுத்தமுடியவில் லையே, அந்த ஈழத்தில் இருந்து வந்திருக்கிற தமிழக மக் களை விடுதலை வேண்டும் என்ற வேட்கையிலே இருப்பவர் களை ஒன்றுபடுத்த முடிந்திருந்தால் நான் அவர்கள் தான் ஹீரோ என்று கூறியிருப்பேன். இப்போது ஒன் ஆப் தி ஹீரோஸ் என்று சொல்வதற்குக் காரணம் இதுதான். சாதா ரண ஹீரோக்கள் எத்தனையோ ஹீரோக்கள் இருக்கலாம். சாதாரண ஹீரோக்களில் இவர் ஒரு ஹீரோ. முதலிலே எவ்வளவு வசதியாக இருந்தார். இவருக்கு என்று கூட்டம். இவருக்கு என்று ஒரு தலைமை இருந்தது. இவர் தலைமையிலே இருந்த கட்சிக் கூட்டம் போய், இவர் இன்னொரு கட்சித் தலைமையிலே போயிருக்கிறார். இது உயர்வா?

[டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1983 நவம்பர் 15

தாழ்வா? வளர்ச்சியா? அல்லது குறைவா? இந்த எண்ணத்தை எல்லாம் நான் சொல்வதற்குக் காரணம், என்னை அவ்வளவு இழிவாகப் பேசி இருக்கிறார்கள். வெண்சாமரம் வீசுகிறேனாம். நாடகத்திலே, படத்திலே நான் விசிறியிருப்பேன். ஆனால் வெண்சாமரம் வீசுவது என்பதற்கு பல கோணத்திலே பார்க்க வேண்டும். யாருக்கு வெண்சாமரம் வீசலாம்? ராஜாவுக்கு மந்திரி வீசமுடியாது. அதற்காக இருக்கும் சேவகன் வீசலாம். நான் எந்த ராஜாவுக்கும் சேவகனாக இல்லை. (குறுக்கீடு) நான் எந்தப் புலவனோடும் தொடர்பு இல்லாமல் இருக்கிறேன். ஏன் என்றால் இப்போது இருக்கிற சந்தர்ப்பத்திலே நிறைய பேசுகிற புலவர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்தப் புலவர்களோடு நானும் பேசினால் விடுதலைப் புலியாகிவிடுவேன். புலவர்கள் புரவலர்களாக இருக்க வேண்டும். இலக்கியத்திலே; தமிழில், ஆராய்ச்சியில். இதிலே இல்லை. அவர்கள் புரட்சியில் இருக்கிறார்கள். எனக்கு யாரோ புரட்சித் தலைவர் என்று வைத்துவிட்டார்கள். (சிரிப்பு, ஆரவாரம்), உண்மையில் திரு. நெடுமாறன் அவர்கள் முன்பு இருந்ததைப் போல் இருந்து அவர் தன்னைத்தானே இயக்குகின்ற அந்தச் சக்தியை இழக்காமல் இருந்திருந்தால் நிச்சயமாக அவருக்கு வெண்சாமரம் வீசுவேன். எந்த மந்திரிக்கும் அல்ல. அல்லது எந்தப் பெரிய அதிகாரிக்கும் அல்ல. எனக்கு மேலே இருக்கின்ற எந்தப் பதவியிலே இருந்தாலும் அவர்களுக்கு நான் வெண்சாமரம் வீசமுடியாது. அதை அண்ணா அவர்கள் கற்றுத்தரவில்லை. அதனால்தான் வேதனையோடு சொல்கிறேன். 1972-லே நான் வெளியே வந்தபோது எவ்வளவு வேதனைப்பட்டு இருப்பேன் என்பது எனக்குத் தெரியும். அப்படி அனுப்பப்பட்டேனே என்பதால், ஏன் என்றால், எத்தனை தேர்தல்களில், எத்தனை அவசரமானத் தேவைகளில் நான் என்னை ஈடுபடுத்திக்கொண்டு இருப்பேன். அவர்களோடு இணைந்து ஒரு இலையில் சாப்பிட்டு இருப்பேன் என்பதை எண்ணும்போது அங்கேயிருந்து விரட்டப்பட்டேனே என்கிற வேதனை இன்னும் இருக்கிறது. ஆனால் சிலர் நினைக்கிறார்கள். திராவிட இயக்கத்தில் இருக்கின்ற நம்மை (குறுக்கீடு) அரசியல் பலிகடாக்களாக ஆக்கமுடியும் என்று யாராவது கருதினால், தயவுசெய்து சொல்கிறேன், தமிழகத்தில் மீண்டும் திராவிட ஆட்சிதான் வரும் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மேசையைத் தட்டல், ஆரவாரம்.)—

மேசையைத் தட்டாதீர்கள் அவர்களுக்கு கோபம் வரும். (சிரிப்பு) (குறுக்கீடு) அந்த உணர்ச்சி அல்ல. இது உணர்வு. நல்லதைச் சொன்னாலும் அதையும் நான் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டேன் என்று எண்ணுகிறார்கள். அல்லது என்னை எதிரியாக்கிவிட்

1983 நவம்பர் 15] [டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

டால், உண்மையாகவே நான் நல்லதை ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டேன் என்பதைப் போலத்தான் இப்போது உணர்வு இருக்கிறது. அதை நாம் மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். (குறுக்கீடு.) அவைக்குத்தான், தமிழக மக்களுக்குத்தான் சொல்கிறேன். என்னைத் தமிழன் இல்லை என்கிறார்களே, தமிழ் உணர்வு இல்லை என்று சொல்கிறார்களே, தமிழ் உணர்ச்சி இல்லை என்று சொல்கிறார்களே, அவர்களுக்குச் சொல்கிறேன். நாங்கள் தான் திரும்பவும் ஆட்சிக்கு வருவோம் என்று. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி.) இதை நான் சொல்கிற நேரத்தில், அகந்தையில் சொல்லவில்லை. மக்களை சந்திக்கின்ற முறையில் சொல்கிறேன். மக்களை தெரிந்தவன் என்ற முறையில் சொல்கிறேன். ஆகையினால் எங்கள் மீது நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வருவது நல்லதுதான் என்றாலும் இதற்காவது உதவும். (குறுக்கீடு) இந்தப் பிரச்னையை எல்லாம் நெடுமாறன் பேசினார்கள். அதற்குப் பிறகுதான் உங்களுடையது வரும்.

உலகத் தமிழ் சங்கம் என்ன ஆயிற்று? அங்கேயிருந்த 100-க் கணக்கான குடிசைகளை அழித்து விட்டீர்களே, அவர்களை எல்லாம் ஒரே நாளில் வெளியேற்றி விட்டீர்களே, இது அநியாயம் இல்லையா என்று கேட்டார்கள். மாண்புமிகு காளிமுத்து அவர்களும், பட்டுராஜன் அவர்களும்—மதுரை மேயர் மற்றும் அதிகாரிகளும் போய் பார்த்து, இந்த இடம் தான் பொறுத்தம், மதுரை நகரத்திற்குள் இருக்கிறது. இதில் அமைத்துவிட வேண்டும் என்றுப், இதற்கு திட்டமிட வேண்டும் என்று நேரில பார்த்து, அவர்கள் சொன்ன இடத்திலே தான் அதை நாங்கள் நிறுவ இருக்கிறோம் என்பதை இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த வறட்சி நிவாரண வேலைகள் நடக்கிற நேரத்தில் இத்தகைய விழாக்கள் அங்கே கூடாது என்ற காரணத்தால் தான் தள்ளி வைத்தோமே தவிர, இந்த உலகத் தமிழ் சங்கம் எங்களுடைய ஆட்சியில் எப்படியும் வந்துதான் தீர வேண்டும், அது எத்தனை ஆண்டுகள் ஆனாலும் சரி என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழ் ஆசிரியர்களை அனுப்புகிறேன் என்று சொன்னீர்களே அனுப்பினீர்களா என்று கேட்டார்கள். கேள்வியை நேரிடையாகக் கேட்டிருந்தால் இதே பதிலையே அப்போதும் சொல்லியிருப்பேன். மொரீஷியஸ் தீவுக்கு தமிழ் ஆசிரியர்களை அனுப்புகிறேன் என்று மொரீஷியஸ் பிரதமரிடம் நேரிலேயே சொன்னேன். ஆளுநரை வைத்துக் கொண்டு சொன்னேன். மைய அரசுக்கு எழுதிப் பெறலாம் என்று அவர்களும் சொன்னார்கள். ஆனால் பிறகு அங்கே தேர்தல் வந்து பிரச்சினை வேறாக

[டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1983 நவம்பர் 15

முடிந்தது. அதற்குப் பிறகு இன்னும் நாங்கள் முயற்சி செய்து கொண்டுதான் இருக்கிறோம். அமெரிக்காவுக்குக் கூட நாங்கள் அனுப்பப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறோம் என்பதை அவர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

ஊட்டியிலே வண்ணப்பட தயாரிப்பிற்கான தொழிற் சாலை ஒன்றை கொண்டு வருவதற்கு உங்களால் முடியவில்லையே யே என்றார்கள். நான் பணிவோடு கூறுகிறேன். அந்த வண்ணப் படப்பிடிப்புக்கு கருவியாக இருக்கிற பிலிம் இருக்கிறதே அந்தப் பட்சு சுருள், அதை அங்கே உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்பது குறித்து எப்பொழுது சொன்னேன் என்றால் ஊட்டியிலே இந்த பிலிம் உற்பத்தி செய்கிற தொழிற்சாலைக்கான திட்டத்தை இங்கே கொண்டு வந்து, இந்த அசெம்பிளியிலே நிறைவேற்றி மேலவைக்கு கொண்டு வந்தபோது பெரியவர் மாண்புமிகு முன்னாள் முதலமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்கள் இருந்தார்கள். நான் எம்.எல்.சி.-யாக இருந்த நேரம். என்னுடைய பேச்சில் அதைச் சொன்னேன். கூட்டுறவு முறை யில் இணைப்புத் திட்டம் ஒன்றை இங்கே நீங்கள் ஆரம்பித் திருக்கிறீர்கள். வெளிநாடுகளில் வண்ணப் படங்கள் வர ஆரம்பித்து விட்டன. இதை நீங்கள் உற்பத்தி செய்து 10 15 ஆண்டு கழித்து வளருவதற்குள் அங்கே வண்ணப் படங் களின் சக்தி தான் உயர்ந்திருக்கும், மிகுதியாக இருக்கும். ஆகவே இது அந்த தொழிற்சாலைக்குப் பயன்படாது. நீங்கள் வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய முடியாது என்று நான் சொன்னேன் எனக்குக் கிடைத்த தகவலின் படி. அதற்குப் பதில் இல்லை. இப்பொழுது கிடைக்கவில்லை என்றால் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் அவரவர்கள் தங்களுடைய மாநிலத்திற்கு என்னென்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைப் பற்றி திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். அதைச் செய்கிறார்கள். ஆனால் தமிழகத்திற்கு அப்படிச் செய்வதற்குரிய பிரதிநிதித்துவம் இல்லை. ஆனால் இருக்கிற பிரதிநிதியும் வேறு ஒரு இலாகாவில் இருப்பதன் மூலம் அவர்களை இதில் ஈடுபடச் செய்ய முடியவில்லை என் பதை நான் அறிந்த பின்பு சொல்கிறேன். ஆனாலும் வேறு வகையில் பல தொழிற்சாலைகள் ஊட்டியில் வர இருக்கின்றன என்ற செய்தி வந்திருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(நண்பகல் 12-00)

அதுமட்டுமல்ல. காவிரிப் பிரச்சினையை நான்காண்டு களாக முடிக்கவில்லை என்று குற்றஞ்சாட்டுகிறார். இதே நெடுமாறன் அவர்கள் இதே மன்றத்தில் என்ன என்னவோ பேசினார். காவிரி ஏன் வரவில்லை? அதை விட்டு விட்டார்கள்.

[டாக்டர் எம். ஜீ. இராமச்சந்திரன்]

1983 நவம்பர் 15]

1974–லேயே தொடங்கியிருக்க வேண்டும். அதற்கு முன்னாலேயே பேசியிருக்க வேண்டுமென்று சொன்னவர் திரு. நெடுமாறன். நாங்கள் வந்த பிறகு பேசவில்லை என்பது மட்டுமல்ல அவர் சொன்ன குற்றச்சாட்டு முயற்சி எடுக்கவும் இல்லை என்பது. அதுமட்டுமல்ல திரு. குண்டுராவினுடைய தேர்தலுக்குப் போய் இதைச் சொல்லிவிட்டீர்களே, அவர்கள் சொல்லாமல் அங்கே போய் இந்திரா காங்கிரசுக்கு ஓட்டுப் போடுங்கள் என்று கேட்கிறீர்களே, அது எந்த மனிதத் தன்மையை என்ற வார்த்தையை அவர் பயன்படுத்தவில்லை—எப்படி ஏற்றுக் கொள்வது, எப்படி நாங்கள் ஏமாறப்படாமல் இருக்க முடியும், குறைபடாமல் இருக்க முடியும் என்று சொன்னார்கள். நான் சொல்கிறேன். நாங்கள் பேசாமல் இல்லை. முதலில் தேவராஜ் அர்ஸ் இருக்கும் பொழுது அவர்களும் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். ஒகேனக்கல் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதை இருவரும் சேர்ந்து சென்று பார்க்கலாம் என்று சொன்னார்கள். அது நடைபெற முடியாமல் போயிற்று. காலங்கள் கடந்தன. நிலைமைகள் மாறின. அவர் மறைந்துவிட்டார். திரு. குண்டுராவ் ஆட்சியில் இருந்தார். அவரும் ஆங்காங்கு விவாதிக்கும்பொழுது எல்லாம் அதைப் பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டே இருந்தார். சீக்கிரம் கையெழுத்துப் போடலாம், சீக்கிரம் கையெழுத்துப் போடலாம், பேசுவோம் அங்கே 1976–இல் பேசி முடித்தபடி அந்த ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்துப் போடலாம் என்றார்கள். அதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. இருக்கிற பாசனத்திற்குப் பாதுகாப்பு வேண்டும். அந்தப் பாதுகாப்பைத் தருவதற்கு அவர்கள் ஒத்துக் கொண்டால் கையெழுத்துப் போடலாம் என்பதுதான் பிரச்சினை. நாம் திரு. ஹெக்டே அவர்களுடனும் பேசாமல் இல்லை. அந்தத் தேர்தலிலே நான் பேசிய பேச்சு தமிழர்களுடைய வாக்குகள் அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டுமென்றுதான். அங்கே நான் பேசிய பேச்சு இதுதான். நீங்கள் குண்டுராவ் அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவர்கள் முதல்வராக வந்தால் காவிரிப் பிரச்சினை தீரும். தமிழக மக்களுக்கு அது ஒரு காமதேனுவாக அமையும் என்று நான் பேசிய பேச்சை வேண்டுமானால் யாராவது கேட்டுக் கொள்ளுங்கள நான் என்ன சொன்னேன் என்பதை. அதை நான் சொல்லக் கூடாது.

நாங்கள் மீண்டும் பேச இருக்கிறோம். பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை மட்டும் இந்த நேரத்திலே இந்த அவையிலே சொல்கிறேன். இதைப் பெரிதாக்கி நடைபெற இருக்கிற ஒப்பந்தம் எதுவாக இருந்தாலும, தமிழகத்திற்கு நன்மை பயக்கிற ஒப்பந்தமாக இருந்தாலும் அதற்குக் கேடு பயக்கும்படி வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்த வேண்டாமென்று நான் எல்லோரையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

]டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1983 நவம்பர் 15

இன்னொரு பெரிய குற்றச்சாட்டு. மத்தியில் எந்த ஆட்சிக்கும் ஆதரவு தருகிறீர்கள் என்று சொல்கிறார்கள். நான் அவர்களை ஒன்று தான் கேட்க விரும்புகிறேன். மத்தியில் ஒரு ஆட்சி இருக்கிறது, மாநிலங்களில் ஆட்சிகள் இருக்கின்றன. அப்படியானால் மத்திய ஆட்சியை ஆதரிக்க வேண்டிய காலத்திலே ஆதரிக்காமல் எப்போதும் சண்டையிட்டுக் கொண்டே இருக்க வேண்டுமென்று சொல்வது நியாயமாகாது, முறையாகாது. அதைப் பற்றி நான் மிகவும் ஆழமாக கருத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன் என்பதை எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். நான் எந்த நிபந்தனையும் இல்லாமல் ஜனதா ஆட்சியை ஆதரித்தேன் என்கிறார்கள். ஏன் ஆதரிக்கக் கூடாது? தமிழகத்திற்கு அவர்கள் காவிரி வாங்கித் தந்தார்களா என்று கேட்டார்கள் மாண்புமிகு திரு. நெடுமாறன். அங்கே ஜனதா ஆட்சி வந்த 2 மாதத்திற்குள் என்று கருதுகிறேன், எங்களை அழைத்துக் கொண்டு திருவனந்தபுரம் சென்று—அங்கே திரு. அந்தோணி, அப்போது அவர்கள் தான் முதலமைச்சராக இருந்தார்கள், அவர்களிடம் பேசி உடனே ஒப்பந்தம் செய்ய வேண்டும், நீங்கள் செய்யவில்லையென்றால் நாங்கள் தலையிட்டு அதை முடிவு செய்ய வேண்டி இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். அதன் பிறகு திரும்பி வந்தோம். அதன் பிறகு எங்களை அவர்கள் அழைத்துப் பேசினார்கள். முடிவு வரவில்லை. இந்த நிலைமையை நான் ஏன் மறைக்க வேண்டும்? நான் ஏன் கேட்கிறேன் என்றால் அவர் கேட்கிறார் ஜனதாவை ஏன் ஆதரிக்கிறீர்கள் என்று ஆதரிக்கக் கூடாதா? உணவுக்கு வேலைத் திட்டம் கொண்டு வந்தார்களே, ஆதரிக்கக் கூடாதா? கன்னியாகுமரியிலே இரயில் பாதை அமைத்துத் தந்தார்களே, ஆதரிக்கக் கூடாதா? இப்படி எவ்வளவோ சொல்லிக் கொண்டு போகலாம். நல்லது செய்கிறார்கள், ஆதரிக்கிறோம். இந்தி மொழிப் பிரச்சினை வந்தபோது நாங்கள் எதிர்த்தோம், தமிழ் தான் வேண்டும், ஆட்சி மொழியாக, தொடர்பு மொழியாக ஆங்கிலம் இருக்கலாம் அல்லது 14 மொழிகள் இப்போது சேர்ந்து இருக்கிற அனைத்து மொழிகளும் சேர்த்து அத்தனை மொழிகளும் தேசிய மொழிகளாக ஆக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லாமல் இல்லையே.

நாங்கள் அதற்கும் ஆதரித்தோம். அதன் பிறகு திரு. சரண் சிங் அமைச்சரவை வந்தது. அதில் நாங்கள் ஏன் அமைச்சராகக் கூடாது, ஒரு கட்சி இங்கே ஆட்சியில் இருக்கும் போது அந்த கட்சியில் உள்ள பிரதிநிதிகள் மத்தியில் ஆட்சியில் இருக்கக் கூடாதா? பெடரல் சிஸ்டம் என்று சொல்கிறார்களே என்ன அர்த்தம். பல கட்சிகள் சேர்ந்து அங்கே கூட்டணி அமைக்கிறது என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அதில் இங்குள்ள வர்களுக்கு அழைப்பு வந்தால் போக மாட்டீர்களா? உங்கள் கட்சியின் பிரதிநிதிகள் வேண்டும் என்றால் ஏற்க மாட்டீர்களா? அதைப் போல நாங்கள் என்ன நிபந்தனையின் மீது ஏற்றோம்,

1983 நவம்பர் 15] [டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

அதை ஏன் மாண்புமிகு நெடுமாறன் அவர்கள் மறைத்து விட்டார்கள். நாங்கள் அங்கே பதவிக்காக வரவேண்டும் என்றால் ஒரு உத்திரவாதம் தர வேண்டும் என்றோம். பார்லியமெண்டு கூட்டும் போது பிற்பட்டவர்களுக்கு இத்தனை சதவீதம், என்ற திட்டத்தை நீங்கள் ஏற்றுக் கொண்டு கொண்டு வர வேண்டும் என்று கடிதம் எழுதிக் கொடுத்து அதற்கு ஒப்புதல் கிடைத்த பிறகு தான் நாங்கள் அங்கே இணைந்தோம. என்ன தப்பு ? இங்கே இருக்கின்ற தமிழர்கள் 2 பேர் அங்கே அந்த ஆட்சியில் இருக்கக் கூடாதா ? ஒருவர் கிறிஸ்த்துவர். ஒருவர் ஆதி திராவிடர். ஏன் வேறு யாரையாவது பிடித்து அனுப்பினோமா ? இதில் என்ன அவமானப் பட வேண்டியிருக்கிறது. இந்திரா காந்தி வந்தார்கள், அவரையும் ஆதரிக்கிறீர்கள் என்றால் என்ன செய்யச் சொல்கிறீர்கள். அவர்கள் வந்து ஆட்சியில் அமர்ந்த வுடன் ஒழிக என்று கோஷம் போட வேண்டுமா ? இங்கு இருந்து கொண்டே வருகின்ற அமைச்சர்களுக்கு கறுப்புக் கொடி காட்ட வேண்டுமா ?

பேரறிஞர் அமரர் அண்ணா அவர்கள் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள், அவர்கள் முதலமைச்சர் பொறுப்பில் இருந்த போது அவர்கள் மறைவதற்கு முன்பாக எழுதிய கடைசி கட்டுரையில் மத்திய அரசோடு எத்தகைய உறவு கொள்ள வேண்டும் என்பது பற்றி தெளிவாக குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். மத்திய அரசுக்கு எரிச்சல் ஊட்டுவதோ, டெல்லியுடன் சச்சரவில் ஈடுபடுவதோ, நமது நோக்கம் அல்ல. அத்தகைய போக்கு எவருக்கும் நன்மை தராது என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தெளிவாக எழுதியிருக்கிறார்கள். 'ஹோம் ரூல்' என்ற ஆங்கில வார ஏட்டில் 1969 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி பொங்கல் சிறப்பிதழில் தம்பிக்கு என்ற கட்டுரையில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பின்வருமாறு கூறியிருக்கிறார்கள். ஏட்டு அளவில் கூட்டாட்சி தன்மையும் நடை முறையில் மேன் மேலும் மத்திய அரசை நோக்குவதாகவும் அமைந்துள்ள ஒரு அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் கீழ் நமது மாநிலத்தின் முதலமைச்சராக இருப்பதில் நான் என்றும் மகிழ்ச்சியோடு இல்லை. ஆனால் அதற்காக எனது இனிய நண்பர் திரு. இ.எம்.எஸ். நம்பூதிரிபாடு அவர்களைப் போல் மத்திய அரசுக்கு எரிச்சல் ஊட்டுவதும், டெல்லியோடு சண்டையிட்டுக் கொண்டு இருப்பதும் தான் என்னுடைய நோக்கம் என்று அறிவிக்கவும் நான் விரும்பவில்லை. அது யாருக்கும் உதவி செய்யாது. நெருக்கடியான நேரத்தில் மன உறுதியோடு விளங்கிட வேண்டும் என்பது தான் முக்கியம். இது தான் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எழுதிய கட்டுரை. நான் கேட்கிறேன் நமக்கு உதவி செய்ய முன் வந்தால், தமிழகத்திற்கு நன்மை செய்ய முன் வந்தால் அந்த ஆட்சியை ஏன் ஆதரிக்கக் கூடாது ? ஆதரிக்காமல் இருப்பதன் மூலம் நாம் என்ன நன்மையைப் பெற்று விடப் போகிறோம் ? அந்த

[டாக்டர் எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1983 நவம்பர் 15

தன்மைகளைப் பெற முடிந்ததா ? இன்னும் சொல்கிறேன் பகிரங்கமாக இங்கே நான் சொல்கிறேன் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் அன்றைய தினம் குட்டிமணியைப் பிடித்துக் கொடுத்திருப்பாரானால் இந்தியப் பேரரசோடு மோதல் வரவேண்டாம் என்ற காரணமும் அடிப்படையாக இருக்கும் என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 12.10).

அதுபோல, இந்திரா காந்தி அம்மையாரைச் சந்தித்த போதெல்லாம், அதிலும் இந்திராகாந்தி அம்மையார் இலங்கைக்குப் போகும்போது அண்ணாவைச் சந்தித்த நேரத்தில் அண்ணா சொல்லி இருக்கிறார்கள், நீங்கள் என்ன முடிவெடுத்திருக்கிறீர்களோ, அதை நான் ஏற்றுக் கொள்வேன் என்பதை அவர்களும் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் இந்த அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மத்திய அரசில் யார் வந்தாலும் அங்கே தொடர்பு வைத்துக் கொள்கிறது என்றால், நம்முடைய அரசியல் சாசனம் என்ன சொல்கிறது ? சட்டம் என்ன சொல்கிறது ? தேவைக்காகப் போராடுவோம். அதை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். சொல்கிறார்கள், வெண் சாமரம் வீசினீர்கள், நன்மைக்காக வீசுவதானால் நாங்களும் அதிலே சேருகிறோம், என்கிறார்கள் .....

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் .....

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தயவு செய்து கடைசியிலே பேசலாம். இன்றைக்கு ஒரு நாளைக்கு எனக்கு சான்ஸ் கொடுங்கள். தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்த என்னுடைய அருமை நண்பர் திரு. உமாநாத் பேச வேண்டும், திரு. துரைமுருகன் பேசத் தயாராக இருக்கிறார் ; அது சபாநாயகர் கையிலே இருக்கிறது. ஆனால், அப்படி ஒரு எண்ணம் அவருக்கு இருக்கிறது. முகத்தைப் பார்த்தாலே தோன்றுகிறது. அவ்வளவு அவசரமாகக் குறித்துக் கொண்டிருப்பதால் சொல்கிறேன்.

இந்த நிலையில் நாங்கள் எதிர்க்க வேண்டிய நேரத்தில் எதிர்க்கின்றோம். நாடாளுமன்றத்தில் மாநிலங்கள் பட்டியலிலிருந்து விற்பனை வரி நீக்கம் பற்றிய விவாதம் வந்தபொழுது விற்பனை வரியை மாநிலப் பட்டியலிலிருந்து நீக்கக் கூடாது என எதிர்ப்புத் தெரிவித்து பேசப்பட்டது என்பதையும் இந்தக் கூட்டத்திலேயும் நாங்கள் எதிர்த்துப் பேசினோம் என்பதையும் நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். ஆனால், அதிலே

1983 நவம்பர் 15] [டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

தீர்மானம் வெளி வந்தவுடனே, அந்தத் தீர்மானத்தை எழுதி வங்காளத்தின் நிதியமைச்சரிடம் கொடுத்து, நிதி அமைச்சர் என்னிடத்தில் காட்டி, அதற்குப் பிறகு திரு. ஹெக்டே அவர்களிடம் காட்டி, அதற்குப் பிறகு ஆந்திராவின் நிதி யமைச்சரிடம் காட்டி, அதற்குப் பிறகு நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானம். அதனால்தான் விற்பனை வரியைப் பற்றிய பிரச்னையே இல்லாமல் இருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். நாங்கள் எதிர்க்கின்ற நேரத்தில் எதிர்க்கின்றோம்.

அது மட்டுமல்ல, மாநிலங்களில் எந்தப் பகுதியிலாவது கல வரம் என்றால், அந்தக் கலவரத்தை அடக்க மத்திய போலீசை அனுப்புவது என்றும் அப்படி அனுப்பும்போது கலவரம் அடங் கும் வரை அந்தக் கலவரப் பகுதியை மத்திய அரசின் நேரடி ஆட்சிக்குக் கொண்டு வருவதும் பற்றி விவாதித்தபொழுது கடுமையாக எங்கள் கட்சி எதிர்ப்பு தெரிவித்துள்ளது என் பதை நீங்கள் எல்லோரும் நினைவில் வைத்திருப்பீர்கள் என்று நம்புகிறேன்.

கோதுமைக்கு மட்டும் கொள்முதல் விலையை உயர்த்திக் கொண்டே போவதுபற்றியும் நெல்லுக்குக் கொள்முதல் விலையை உயர்த்தித் தராதது பற்றியும் தென் மாநிலங்கள் புறக்கணிக்கப்படுவதாக எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கப்பட்டது. இந்தியா முழுவதும் சுமார் 80-க்கு மேற்பட்ட மாவட்டங்கள் தொழிலில் பின்தங்கிய மாவட்டங்களாக அறிவிக்கப்பட்ட பொழுது, தமிழகத்தைச் சேர்ந்த ஒரு மாவட்டங்கூட தொழிலில் பின்தங்கிய மாவட்டமாக அறிவிக்கப்படாததற்கும் கடும் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கப்பட்டது.

இலங்கைப் பிரச்னை, தமிழகத்திற்கு மட்டுமான பிரச்னை அல்ல, இந்தியாவினுடைய பிரச்னை என்பதை எடுத்துக் கூறி, இலங்கைத் தமிழ் மக்கள் பிரச்னையைத் தீர்க்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நாம் வற்புறுத்தினோம். மொழிப் பிரச்னையில் எப்போதுமே நாம் விட்டுக் கொடுப்பதில்லை. இந்தித் திணிப்பைத் தீவிரமாக எதிர்த்து வருகிறோம், இன்னும் எதிர்ப்போம் என்பதை இங்கே சொல்லிக்கொள்கிறேன் எங்கே வெண்சாமரம் வீசுகின்றோம் என்று எனக்குப் புரியவில்லை அவர்கள் ஏதாவது சினிமா படத்தைப் பார்த்து விட்டு, தூங்கும்போது கனவு கண்டிருப்பாரோ என்று கூட எனக்குச் சந்தேகம். நான் நடித்த படம் இருக்கிறது, எனக்கு யாராவது போட்டிருப்பார்கள். அதைக் கொண்டு எம்.ஜி.ஆர்ஐ மனசிலே நினைத்திருப்பார். இதுவரையில் யாருக்கும் வெண் சாமரம் வீசியதில்லை. வீச விரும்பினால் அண்ணா ஒரு வருக்குத்தான் வீசி இருப்பேன் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

[டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1983 நவம்பர் 15

ஆனால் அண்ணா அதை எதிர்பார்த்தவர் அல்ல. யாரும் தனக்கு வெண்சாமரம் வீச வேண்டுமென்று எண்ணியவர் அல்ல, ஏற்றுக்கொண்டவரும் அல்ல என்பதை இங்கே நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். என்னைப் பற்றி தயவு செய்து தப்புக் கணக்கு போடாதீர்கள்.

எனக்குச் சட்டம் தெரியாமல் இருக்கலாம். ஓரளவு படித் திருக்கலாம். சட்ட நுணுக்கங்கள் தெரியாமல் இருக்கலாம். ஆனால் மக்கள் மனதில் நுணுக்கங்கள், அவர்களின் உணர்வுகள் எனக்குத் தெரியும். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). அவர்கள் எதை வேண்டுகிறார்கள், எதைத் தேடுகிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். வெளியே பேசியிருக்கிறார்கள், ரூ. 250 கோடி தமிழக அரசு அர்த்தமில்லாமல் செலவு செய் திருக்கிறது என்று ஒருவர் பேசி இருக்கிறார். நான் சொல் கிறேன், தமிழக மக்களுக்கு அதைக் கேட்டவுடனே புரிந் திருக்காதா? அவர்கள் எல்லாம் ஆட்சிக்கு வந்தால் நமது குழந்தைகள் மீண்டும் பட்டினி கிடக்க வேண்டும் என்பது தெரியாமலா போய்விடும்? அதை எப்படி ஏற்றுக்கொள் வார்கள்? எங்கும் போய்ப் பாருங்கள். வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே—அதற்கு என்ன அளவு வைத்திருக்கிறார்கள்? ஒரு குழந்தைக்கோ, ஆணிற்கோ, பெண்ணிற்கோ வயதிற்கு தகுந்தபடி ஊட்டச்சத்துள்ள உணவு உண்ண முடியாமல் இருந்தால் அவர்கள் வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே உள்ளவர்கள் என்று ஒரு கணக்கை எடுக்கிறார்கள். அந்தக் கணக்கு உண்மை யானால் தமிழ் நாட்டினுடைய நிலைமை என்ன? நான் ஒரு மருத்துவ மனையை ஆரம்பித்தேன்; இலவச மருத்துவ மனை; சத்யா கார்டனில், கோடம்பாக்கத்தில் ஆரம் பித்தேன். என்னுடைய குடும்ப டாக்டர் இலவசமாக வைத் தியம் பார்க்கிறேன் என்று சொன்னார். அதேபோல ஐந் தாறு டாக்டர்கள் ஸ்டான்லி ஆஸ்பிட்டலில் அவரோடு வேலை செய்கிறவர்கள், நாங்களும் இலவசமாக பணி செய்கிறோம்; கார் வசதி மட்டும் செய்து கொடுத்து விடுங்கள் என்று சொல்லி வந்தார்கள். ஏறத்தாழ ஒரு ஆண்டிற்குள் ஒரு லட்சத்து 35 ஆயிரம் ரூபாய் காலி, எப்படி போயிற்று? வந்தவர்களுக்கெல்லாம் அனிமியா; உடம்பில் ரத்தம் இல்லை; சத்து இல்லை; அதற்காக இன் ஜெக்ஷன் போட்டே அந்தப் பணம் காலி. பிறகு தான் ஒரு சிறிய கட்டிடத்தைக் கட்டி அதை பஞ்சாயத்து போர்டிடம் ஒப்படைத்து விட்டேன். இதை ஏன் சொல்கிறேன்? இது எத்தனையோ வருஷமாக இருக்கிறது. நான் திராவிட முன் னேற்றக் கழகத்திலிருந்த போது, மதுரை வீரன் படத்தில் என்று நினைக்கிறேன், அந்தப் படத்தில் நான் நடித்த போது அந்த நிகழ்ச்சி நடந்திருக்கும். அந்தக் காலத்திலிருந்து மக்களுக்கு இன்னுமா அந்த நிலை இருக்கிறது என்றால், ஏதா வது செய்ய வேண்டாமா? எங்கோ பல்லி விழுந்தது என்று

1983 நவம்பர் 15] [டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

சொல்லி, பல்லி விழுந்த சாப்பாடு போட இருநூறு கோடி ரூபாய் செலவு என்று சொல்வது, மரத்துப் போன உணர்வு என்று தான் நான் சொல்வேன். உணர்வு நன்றாக இருந்திருக்கும். எப்படியோ எல்லோரும் சேர்ந்து பேசிப் பேசி அவரை மரத்துப் போகச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை மக்கள் ஏற்க மாட்டார்கள். அந்தத் துணிவோடு நான் சொல்கிறேன்.

தன்னிறைவுத் திட்டம், சத்துணவுத் திட்டம்;, வீட்டிற்கு ஒருவருக்கு வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் என்றெல்லாம் கொண்டு வந்து அதை நிறைவேற்றுகிற வகையிலே—நிறைவேற்றத் தான் போகிறோம்—நாங்கள் அதை செய்கிறபோது அதை அனுபவிக்கிற மக்கள் எங்களை வெறுக்கவே மாட்டார்கள் என்பது எனக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும். எங்கே இராமச்சந்திரன் என்று கேட்கிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். நான் எங்கே இருக்கிறேன் என்றால், நான் பெருமைக்காகச் சொல்லவில்லை ; குடிசை வாழ் மக்கள், உழைக்கின்ற மக்கள் ஆகியவர்களோடு நான் வாழ்கிறேன் என்பதை தயவுசெய்து தெரிந்துகொள்ளுங்கள். நான் சினிமாவில் இருந்தபோது இருந்த செல்வாக்கு—மக்களிடம் இல்லை—என்னுடைய வீட்டிலே வசதியோடு இருந்தது இப்போது இல்லை. அதற்கு என்ன காரணமென்று நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. அப்படி வைத்துக்கொள்ளவில்லை ; மற்றவர்களுக்கு அந்த ஆசை வந்து விடக்கூடாது என்பதற்காக ; இதுவரை நான் பேசிய போது சொன்ன கருத்துக்களோடு, இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏதோ, தி.மு. கழகத்திலிருந்து என்னை வெளியேற்றியதற்கு காரணம், நான் வெளியே போனதற்கு காரணம் பேசுகிறார்கள். யாரிடமோ நான் பேசி, ஏதோ நன்மையை எதிர்பார்த்து, அங்கேயிருந்து வந்து விட்டதாக ஒரு பொய் செய்தியை—பொய் செய்தி என்று சொல்லக் கூடாது—உண்மைக்கு மாறான செய்தியை மக்களிடம் திரும்பத் திரும்பச் சொன்னால் நம்பிவிடுவார்கள் என்று கருதுகிறார்கள்.

நான் திரும்பவும் சொல்கிறேன். நான் கட்சியை விட்டு விலக்கப்பட்ட பிறகு, தனி ஒருவனாக கட்சியை ஆரம்பித்து, என்னை பின்பற்றியவர்களை, என்னை நம்பியவர்களை அவர்களுக்கு வேறு வீட்டிற்கு போக இடமில்லை ; இந்த இயக்கம் எங்கே இருக்கிறதோ, அந்த இடத்திற்கு வருவதற்கு ஆசை ; அங்கே வந்தார்கள். அவர்களோடு நான் வளர்ந்தேன். அவர்களும் வளர்ந்திருக்கிறார்கள். நான் இன்னும் சொல்கிறேன். இந்த இளைஞர்களையோ, சகோதரிகளையோ, மற்றவர்களையோ இன்னொரு ஆட்சி இருந்திருந்தால் இவர்களை மந்திரிகளாகப் பார்த்திருக்க முடியுமா? இத்தனை மந்திரிகள் எதற்கு ? ஜாதி இல்லையென்று சொல்லுகிறீர்கள் ; பகுத்தறிவுவாதிகள் என்று சொல்கிறீர்கள் ; ஜாதிக்கு ஒருவராக இடம் கொடுத்திருக்கிறீர்களே என்

[டாக்டர் எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1983 நவம்பர் 15

றெல்லாம் கேட்கிறார்கள். நான் கேட்கிறேன். நான் முன்பே சொல்லிய உங்கள் பகுத்தறிவு மனச்சாட்சியை தொட்டுப்பார்த்து பேசுங்கள். எத்தத் தேர்தலை நடத்தினாலும் அதில் ஜாதியை முன் வைத்து, பணத்தை பின்வைத்து நடத்துகிறார்களா, இல்லையா ? என்னையும், மற்றவர்களையும் சேர்த்து கேட்டுக் கொள்கிறேன். மக்கள் எவ்வழி மன்னன் அவ்வழி. அப்போது சாதாரண தொண்டன் எந்த வழி போக முடியும் ? தலைவன் வழி தான் போக முடியும். தலைவன் என்ன செய்வான் ? மக்களுடைய பிரதிநிதியும் வேண்டும். என்னிடமே கேட்கிறார்கள். என் பெயரை வைத்துக் கொண்டிருக்கிற எம்.ஜி.ஆர். மன்றத்தினருக்குப் பதவி கிடையாதா ? என்று; அப்புறம் நான் யார் என்று கேட்டேன். இப்படி ஒவ்வொருவர் மனதிலும் ஜாதி உணர்வுகள் பெரிதும் அதிகப்பட்டு விட்டன. அதை யாரும் மறக்காதீர்கள். இல்லையென்று சொல்லாதீர்கள்.

(பிற்பகல் 12-20)

எத்தனை முறை வன்னியர் ஒருவருக்கு நீதிபதி கிடைக்க வில்லை என்று இங்கே பேசியிருப்பார்கள் ; வெளியிலேயும் பேசியிருப்பார்கள் ? அந்த வன்னிய குலத்தவருக்கு எவ்வளவு வெட்கமாகவும், வேதனையாகவும் இருந்திருக்கும் ? எங்களிலே படித்தவர்கள் நீதிபதியாக வர முடியாதா, வரக் கூடாதா என்று எவ்வளவு நாள் கஷ்டப்பட்டிருப்பார்கள் ? ஒருவர் வந்து விட்டால் எவ்வளவு பேர் திருப்தி அடைகிறார்கள்?

இது இராமச்சந்திரனுடைய திறமை என்று சொல்ல வில்லை. இந்த மன்றத்தினுடைய ஒத்துழைப்பினால் அந்தப் பணியைச் செய்ய முடிந்தது. அந்த ஒத்துழைப்பைத்தான் நான் எதிர்பார்க்கிறேனே தவிர, இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருவதால் அந்த ஒத்துழைப்பை நீங்கள் தராமல் இருக்க மாட்டீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியும்.

ஜாதியைப் பற்றி நான் உண்மையிலேயே வெறுக்கிறேன். இன்னும் சொல்லப்போனால் என்னுடனேயே இருந்து பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றவர்களைக்கூட என்ன ஜாதி என்று நான் கேட்டிருக்க மாட்டேன். தவறிக் கேட்டிருந்தால் அல்லது சொல்லியிருந்தால் சந்தர்ப்பங்கள் வரும்பொழுது இவர் இன்னார், இவர் இன்னார் என்று ஒருவர் சொல்வார். அப்படித்தான் எனக்குத் தெரியும், அப்படித்தான் நான் அறிந்து கொண்டிருக்கிறேன்.

1983 னவமபர் 15] [டாக்டர் எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன்]

ஜாதியைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ளக்கூடிய நிலையில் எனக்கு அறிவு வந்த பருவம் முதல் அந்த வாய்ப்பு இல்லை. ஏழாவது வயதில் நாடகக் கம்பெனிக்கு வந்தவன் நான் அங்கே இன்னின்ன ஜாதியார்கள் இருக்கிறார்கள் என்று இல்லாமல் பல் ஜாதிகளைச் சேர்ந்த குழந்தைகள் ஒன்றாக உட்கார்ந்து சாப்பிட்டுப் பழகக்கூடிய முறையில் வளர்ந்தவன் நான். எனவே, பிறகுதான் பகுத்தறிவு வந்தது என்பது அல்ல, பிறகுதான் அந்த எண்ணம் என்பது வந்தது அல்ல. அப்பொழுதே என்உள்ளத்திலே அந்த எண்ணம் ஊறியிருக்கிறது, உணர்வீலே அது இணைந்து விட்டது. அதே உணர்வுதான் இன்றைக்கும் என்னிடத்திலே இருக்கிறது.

அமைச்சர்களை நியமிக்கிறேன். என்றால் வருங்காலத் தலை முறைகளை நான் வளர்க்க விரும்புகிறேன். அவர்களுக்கு வாய்ப்பு கொடுக்க நான் விரும்புகிறேன். தேர்தலில் நாங்கள் வெற்றி பெற்றாலும், இன்னும் பதினைந்து ஆண்டுகள் இருந்தாலும், என்றாவது ஒருநாள் இளைஞர்கள் இந்தப் பொறுப்புக்களை யெல்லாம் ஏற்றுத்தீர வேண்டும். ஒருவருக்கே பதவி சொந்தமாக இருக்கக்கூடாது. ஆகவேதான் நாங்கள் இளைஞர்களுக்கு வாய்ப்புக் கொடுக்கிறோம்.

சகோதரிகள் எந்த அளவிற்கு இங்கே இருக்கிறார்களோ, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு அந்தத் தகுதிக்குரிய மதிப்பை நாங்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். இதைத் தான் எல்லோரும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

என்னைப் பார்த்து ஜாதி உண்டா என்று கேட்டால், என்னு டன் சாப்பிட்டவர்கள்தான், என் முன் உட்கார்ந்து சாப்பிட்டு என்னோடு பழகியவர்கள்தான் இந்தக் கேள்வியியைக் கேட்பார் கள் என்று என்னால் எண்ணிப் பார்க்க முடியவில்லை.

ஆதி திராவிடர்களுக்கு என்ன செய்தீர்கள் என்று கேட் கிறார்கள். நாங்கள் இவைகளை ஆதி திராவிடர்களுக்குச் செய் கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டுச் செய்தால்தானா அவர்களுக்குச் செய்கிறோம் என்று பொருள்? எல்லோரும் சொல்கிறார்கள், சட்டமும் சொல்கிறது, அதனால்தான் ஆதி திராவிடர்கள் என்று நாங்களும் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது.

இங்கே தேர்தலைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்கள். எங்கே பஞ்சாயத்துத் தேர்தல் என்று கேட்கிறார்கள். குழந்தையையும் கிள்ளிவிட்டுத் தொட்டிலையும் ஆட்டுகிறீர்கள் என்று சொல் கிறார்கள். ஆனால் இதைத்தான் அவர்கள் செய்கிறார்கள்.

[டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1983 நவம்பர் 15

எப்பொழுது தேர்தல் என்று எங்களிடம் கேட்பது. ஆனால் வெளியே போய்ச் சொல்வதோ இவர்கள் தேர்தலையே கொண்டு வரமாட்டார்கள், ஏனென்றால் தோற்று விடுவார்கள் என்று.

நாங்கள் தோற்றதே இல்லையா? அண்ணாவே தோற்றார், காமராஜரே தோற்றார், நான் தோற்றால் என்ன? என்ன குடிமுழுகிப் போய்விடப் போகிறது? திரும்பவும் அண்ணா வரவில்லையா? அதுபோல் நாங்களும் வந்து விட்டுப் போகிறோம்.

இதை நான் எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், ஏதோ ஜாதி உணர்விலே சிலரைச் சேர்த்துப் பிடித்துக் கொண்டு, தேர்தலுக்காக ஜாதி உணர்வுடன் போடுகிறோம் என்றால் அதை நான் அடியோடு மறுக்கிறேன் என்பதை உணர்த்துவதற்காகத் தான்.

மீனவர் ஒருவரை அமைச்சராகப் போட்டோம் என்றால் அவர் ஒரு பி.ஈ., அவர் எனக்குப் படகு கொடுத்தார் என்பதற் காக அவருக்கு ஒரு பதவி கொடுக்க வேண்டுமென்றால், 77 ஆம் ஆண்டிலேயே கொடுத்திருக்கலாமே, ஏன் இத்தனை ஆண்டுகள் காத்திருக்க வேண்டும்? திரு. எட்மண்ட் இருந்தார், மீனவ சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர். அவர்களுக்குத் திருப்தியாக இருந்தது.

எத்தனை தந்திகள் எனக்கு வந்தன, மீனவர்களுக்குப் பிரதி நிதித்துவம் கொடுங்கள், மீனவர்களுக்குக் கொடுங்கள் என்று. சரி, முன்பு கிறித்தவராக இருந்தார், இப்பொழுது இந்து என்று அழைக்கப்படுகின்ற நம்மவர் இருக்கட்டும் என்று நான் எண்ணி னேன். இதிலே ஜாதி எங்கே வந்தது?

கிறித்தவர்களுக்கு ஏதாவது உதவி செய்தால் உடனே கிறித் தவர்களின் ஓட்டை வாங்கப் போகிறேன் என்றும், நாடார் களுக்கு ஏதாவது உதவி செய்தால் உடனே அந்த நாடார்களின் ஓட்டை வாங்கப் போகிறேன் என்றும் எண்ணினால் இந்த ஆட்சி யைப் பற்றி அவர்கள் சரியாகப் புரிந்து கொள்ள முடியாது; மக்களைப் பற்றியும் புரிந்து கொள்ள முடியாது. எனவே, நம்மை நாமே ஏமாற்றிக்கொள்வதில் பயனில்லை.

அந்த அளவிற்கு இந்த ஆட்சி ஜாதிக்கு அப்பாற்பட்டு, திறமை, வேகம், இளமை, நாட்டுக்குத் தொண்டு செய்து பழகிய வர்கள், நாட்டுக்குத் தொண்டு செய்ய வேண்டியவர்கள் என்பதையெல்லாம் பார்த்து அவர்களுக்குத்தான் வாய்ப்பை அளிக்கிறது என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தயவு செய்து அந்தக் குட்டையில் போய் நாம் விழுந்து விட வேண்டாம்.

1983 நவம்பர் 15] [டாக்டர் எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இங்கே திரு. நெடுமாறன் அவர்கள் கேட்டார்கள், கண்ணகி கோயிலை விட்டு விட்டீர்களே என்று. ஏன் அதற்குள் இந்த அவசரம்? விட்டு விட்டோம் என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்? நமக்கு உரிமை இருக்கிறது என்பதற்கு ஆதாரங்கள் இருக்கும் பொழுது கடைசிவரையில் நாம் போராடித் தீர வேண்டுமே தவிர விட்டு விட்டீர்களே என்று சொல்வது நமக்கே அவமானம். அது விடமுடியாத காரியம். அது விடப்படக்கூடாது; அது கண்டிப்பாக தமிழகத்துக்குச் சொந்தமாக வந்து சேரவேண்டும் என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் இருக்கின்ற அத்தனை பேர்களின் சார்பாகவும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தக் கருத்தினை இங்கே சொல்ல வாய்ப்பளித்ததற்காக நான் நன்றி கூறுகிறேன்.

மரியாதைக்குரிய திரு. நாயனார் அவர்கள் அங்கே முதலமைச்சராக இருந்தபோது அவரிடம் இந்தக் கருத்தை நான் சொன்னேன். இது எங்கள் பகுதிக்குச் சேரவேண்டியது, 10, 15 அடி அல்லது 20 அடிக்கு உள்ளே தான் இருக்கும்; எல்லை வகுக்கப்படவில்லை; ஆகவே எல்லை வகுக்கப்பட வேண்டும்; இன்றைக்கு கோவில் கிடைத்தால் போதும், எடுத்துக் கொள்கிறோம் என்று சொன்னேன். கூடாது என்று சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்லி என்ன காரணத்தைச் சொன்னார்கள் தெரியுமா? மிருகங்கள் எல்லாம் மேளவாத்திய சத்தம் கேட்டு ஓடிப் போகின்றது என்று சொன்னார்கள். அப்படி போகிற மிருகம் நமக்கு எதற்கு பார்ப்போம் என்று சொன்னபோது திரு நாயனார் அவர்களுக்கு ஏகப்பட்ட தொல்லைகள் இருந்த அந்த நேரத்தில் அவரால் அதை நிறைவேற்ற முடியவில்லை. பிறகு திரு. கருணாகரன் அவர்களை முதலமைச்சராகக் கொண்டிருக்கின்ற இந்த அரசு அதை நிச்சயமாக ஏற்று பரிசீலனை செய்து நல்ல முடிவைத் தரும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். எதிர் பார்ப்பு தான், நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டிய நிலைமையில் நாம் இல்லை. இது அப்படிப்பட்ட நாடும் அல்ல. எல்லோரும் சேர்ந்து நன்மை பயக்கக்கூடிய காரியங்களை விட்டுக்கொடுத்து செய்யவேண்டி இருக்கின்றது.

இங்கே கேட்டார்கள் நண்பர் திரு. நெடுமாறன் அவர்கள். 'கூடலூரிலே வந்து குடியேறினார்கள்; நீங்கள் அனுமதித்து விட்டீர்களே, யாரோ அமைச்சர் வந்து பேசினார், உடனே நீங்கள் அனுமதித்து விட்டீர்களே' என்று கேட்டார்கள். அவர் களுடைய தவறான எண்ணத்திற்காக நான் அனுதாபம் தெரி விக்கவேண்டியனவாக இருக்கிறேன்.

கலைஞர் முதலமைச்சராக இருந்தபோது 12—6—71 அன்று கேரள முதல்வருக்கு கடிதம் எழுதியுள்ளார்கள், அதில் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள் 'எந்தொரு வகையில் தமிழகத் திற்கு இது சேர வேண்டும், எப்படி இருந்தாலும் நீங்கள் தமிழகத்

[டாக்டர் எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1983 நவம்பர் 15

திற்குத் தரவேண்டும்; நீங்கள் விடுதலைக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டிருந்தார்கள். இவர் கண்ணியமாகக் கேட்டதை அவர்கள் பயன்படுத்திக்கொண்டு விட்டார்கள்., ஓகோ நமக்குத் தான் அது சொந்தம் போலும் என்று. பீர்மேடு பகுதிக்குப் பக்கத்திலே இருக்கின்ற காரணத்தால் அது எங்களுக்குத்தான் சொந்தம் என்று சொன்னார்கள். கேரள அமைச்சருக்கு, கல்வி அமைச்சரின் கடிதம் 16—6—1971; 25—7—1971 கேரள முதல்வர் அவர்களின் கடிதம்; கேரள முதல்வரின் கடிதம் 3—8—1971; 23—10—1971 கேரள முவல்வர் எழுதிய கடிதம்; கேரள முதல்வருக்கு எழுதிய கடிதம் 26—1-1973; இவ்வளவு முயற்சிகளையும் அவர்கள் செய்தார்கள்.

(பிற்பகல் 12-30).

நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தபிறகு 7-8—1975, 14—9—1976 மன்னிக்கவும் — மத்திய உள்துறை அமைச்சரின் கடிதம், வருவாய்த்துறை அமைச்சரின் கடிதம் 1976-ல் அவர்கள் அரசு இருக்கும்போது அனுப்பப்பட்டது. நாங்கள் 1980ல் பிரதம அச்சமைருக்கு எழுதிய கடிதம் 27—12—1980; மத்திய உள்துறை அமைச்சருக்கு எழுதிய கடிதம் 14—5—1981; மத்திய உள்துறை அமைச்சரின் கடிதம் 28—7—1981; மத்திய அமைச்சர், உள்துறை அமைச்சருக்கு எழுதிய கடிதம்; இதில் என்ன வேடிக்கை என்றால் முன்பு திரு. ஜெயில்சிங் அவர்கள் உள்துறை அமைச்சராக இருந்தார். நாங்கள் பதவிக்கு வந்த பிறகு அவரிடம் சென்று பேசி அவர் கடிதம் எழுதியபோது நான் இதை கேரள முதல்வருக்கு அனுப்புவேன், அவர் வேண்டியதைச் செய்வார் என்று சொன்னார்கள். அவரும் அனுப்பினார். அதற்கு அவர்கள் கடிதம் எழுதினார்கள் பரிசீலிக்கிறோம். என்று எங்களுக்கும் எழுதினார்கள் முன்பு சொன்னது போல. அதன் பிறகு திரு. சேத்தி வந்தார்கள். அவருக்கும் கடிதம் எழுதினோம். அவர்களும் கேரள முதலமைச்சருக்குக் கடிதம் எழுதினார்கள். இப்படி இந்த கோப்பிலே பல கடிதங்கள் இருக்கின்றன. இவ்வளவு கடிதப் போக்குவரத்து இதைப்பற்றி நாம் நடத்தினோம். கடைசியாக உலகத் தமிழ் மாநாடு சமயத்திலும், அதற்கு முன்பும் எழுதினோம். அந்த நேரத்திலும் எழுதினோம். உலகத் தமிழ் மாநாட்டிற்கு வருகின்ற பேர்றிஞர்கள் அங்கே சென்று அதைப் பார்க்கவேண்டும்.; அது வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க இடம்; அதைப் பார்ப்பதில் பெருமையும் உண்டு, இலாபமும் உண்டு; இந்த நாட்டைப் பற்றிய நல்லெண்ணமும் மதிப்பும் உயரும் என்றெல்லாம் சொன்னோம். கேட்கவில்லை. கிடைக்கவில்லை. அதே நிலைதான் இன்றும் இருக்கிறது, அதை நாங்கள் நிச்சயமாக உங்களுடைய உதவி இருந்தால் மைய அரசின் முயற்சியால், அதை தமிழ் நாடு பெற முடியும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

1983 நவம்பர் 15] [டாக்டர் எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இன்னொன்றையும் நான் இங்கே குறிப்பிட வேண்டும். அதற்குத்தான் முதலில் நான் இலங்கைப் பிரச்னையைத் தொடங்கினேன். கூடலூரில் வந்து குடியேறினவர்களை விட்டு விட்டீர்களே, என்று சொன்னார்கள். ஆமாம், விட்டுவிட்டோம். முன்பு எடுத்ததை விட நடவடிக்கை அதிகமாக, கணிசமாக, கடுமையாக எடுத்தது இந்த அரசாங்கம் தான் என்பதை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஏறத்தாழ 1,000 போலீசுக்கும் மேல் அனுப்பி வைக்கப்பட்டு, அங்கேயிருந்து வெளியேற்றப்பட்டார்கள். வெளியேற்றப்பட்ட பிறகு திரும்பவும் ஒரு வரத்திற்குள் மீண்டும் குடியேறினார்கள். அப்போது அனுப்பி வைக்கப் பட்டார்கள். ஆனால் என்ன நடந்தது? இன்று என்னைக் கேட்கின்றார்களே தமிழ் உணர்ச்சி எங்கே, தமிழ் உணர்வு எங்கே என்று, பக்கத்து மாநிலத்தில் இருந்து வந்து குடியேறி விட்டார்களே, ஏன் தடுக்க வில்லை என்று கேட்கிறார்களே, அன்றைக்கு தர்மா, உண்ணா நோன்பு,, போராட்டம் இதையெல்லாம் நடைபெறவில்லையா? நாயுடு தலைமையில் போராட்டம் நடத்த வில்லையா? தி.மு.க.. போராட்டம் நடத்தவில்லையா? மற்ற கட்சிக்காரர்கள் எல்லாம் போராட்டம் நடத்த வில்லையா? அப்போது இருந்த தமிழ் உணர்வு எனக்கு அதிகம் அவர்களுக்குக் குறைவா? அது அல்ல. என் மீது இருக்கும் தனிப்பட்ட ஆத்திரத்தை, இந்த அமைச்சரவை இருக்கிறதே, இதைப் பற்றி தமிழ் மக்களுக்கு ஒரு தவறான கருத்து தெரிவிக்க அவர்கள் முயற்சி எடுத்து, விவசாயிகளை வெளியேற்றுகிறோம் என்று சொன்னார்களே தவிர தேரளத்தவர்களை நாங்கள் வெளியேற்றுகிறோம் என்று அவர்கள் பேசவில்லை.

இன்னும் சொல்கிறேன். எங்கள் முயற்சி நிற்காது. இதை தான் பிரதம அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் சொல்லிவிட்டேன். எங்களுடைய இடத்தில், அங்கேயிருந்து யாராவது வருவார்களானால், வெளி நாட்டில் இருந்து தமிழர்கள் தேயிலை தோட்டத்தில் வேலை செய்பவர்கள், அவர்களுக்கு அந்த இடம் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டு இருக்கிறது, நாங்கள் அவர்களுக்கு அந்த இடத்தைக் கொடுக்க விரும்புகிறோம். அவர்கள் அங்கே பணி செய்ய வேண்டும். அவர்களுக்கு அந்தத் தொழில் தான் தெரியும். அதனால் விடமாட்டோம் என்று சொன்னதற்கு, அது உங்கள் உரிமை செய்யலாம், தவறில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இங்கே அவர் சொன்ன பிறகு தான் மறுபடியும் அந்தப் பிரச்னை. உண்ணா நோன்பு கருப்புக்கொடி போராட்டம். அந்த தமிழ் உணர்வு இல்லை என்று இங்கே குற்றம் சொல்கிறார்களே. அப்போது அங்கே வெளியேற்றியபோது திரு. நெடுமாறன் அவர்கள் தமிழகத்தில் இருக்கவில்லையா? திரு. நெடுமாறன் அவர்கள் என் மீது இவ்வளவு குற்றம் சுமத்துகிறார்களே அவர்கள் இங்கே இருக்கவில்லையா? அதைப் பற்றி என்ன செய்தார்கள்? இந்த அரசுக்கு ஆதரவாக ஒரு வார்த்தை

[டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1983 நவம்பர் 15

சொல்லி இருக்க வேண்டாமா? அவர்கள் செய்தது நியாயம் தான், கேரளத்தில் இருந்து குடியேறியவர்களுக்கு இங்கே இடம் இல்லை, ஆகவே, வெளியேற்றப்படவேண்டியவர்கள் தான் என்று சொல்லியிருக்க வேண்டாமா? அப்போது பேசாமல் இருந்து விட்டு இப்போது வந்து உங்களுக்கு தமிழ் உணர்வு இல்லை, இத்தனை பேரை வெளியேற்றிவிட்டீர்களே என்று சொல்கிறார்கள்.

இன்னும் சொல்கிறேன், வெளியேற்றப்படவேண்டியவர்கள், வெளியேற்றப்படவேண்டும். இந்த அரசு நிச்சயமாக விட்டுக்கொடுக்காது. இன்னொன்றையும் கூட செய்தார்கள். பட்டா கேட்டார்கள். கொடுக்க மாட்டோம் என்று சொன்னோம். ஜென்ம நிலங்கள் அதிகம் அங்கே. அரசு நிலங்கள் குறைவு. அந்த ஜென்ம நிலங்களை அவர்களாகவே விட்டு விட்டுச் சென்றார்கள். அதில் ஊட்டியில் இருந்து கூட பலர் அங்கே சென்று பிடித்துக் கொண்டார்கள். அவர்கள் தான் அங்கே தூண்டி விட்டது. அவர்கள் தான் விவசாயிகள் என்று சொன்னார்களே தவிர, தமிழர்கள் மண், நிலம், நீர் எதுவாக இருந்தாலும் அதிலே ஆக்கிரமிப்பு எங்கே இருந்தாலும் அது அகற்றப்படவேண்டும் என்று அவர்கள் ஏன் சொல்லவில்லை? ஏன் அவர்கள் எங்களுக்கு உதவி செய்து இருக்கக்கூடாது? அரசு செய்தது சரி என்று சொல்லியிருக்க வேண்டாமா? அப்போது உணர்வு இல்லாமல் பேசாமல் இருந்தவர்கள். இப்போது உணர்வு பொங்கப் பேசினால் அது சரியாக இருக்காது. தயவு செய்து இந்த அரசியலை மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள்.

அவர்களுக்கு நடப்பது என்ன என்று தெரியும். நடந்தது என்ன என்று தெரியும். நாங்கள் இதுவரையில் செய்து வந்த கடமைகள் எல்லாம் தெரியும், நடக்கப்போவது என்ன என்று தெரியும். அதை வைத்துச் சொல்கிறேன்.

இந்த நேரத்தில் நான் குறிப்பிட்ட சில விஷயங்களை, பல உணர்வுகளை வெளியிட்டாக வேண்டும். ஏன் காஷ்மீருக்குப் போகவில்லை என்று கேட்டார்கள். எப்படி காஷ்மீருக்குப் போவது? பெங்களூரில் கூடிய முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டில் என்ன தீர்மானம் நிறைவேறியது. மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுக்கும் இடையிலுள்ள பிரச்னையை நமக்குள்ளே பேசிக் கொண்டு ஒருமுகமாக மத்திய அரசுக்கு எடுத்துக் கூறி, நல்ல சுமுகமான உறவுகளை ஏற்படுத்தி, நமக்குள்ள உரிமைகளை அதிகம் பண்ணுவதற்கு நாம் ஒத்துழைக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு கேரள முதலமைச்சர் கருணாகரன் அவர்கள் வருவதாக ஒப்புக் கொண்டார்கள். பிறகு அவர் வரவில்லை. அப்போது அவர் அழைக்கப்படவில்லையா? அதைத்தான் காஷ்மீர் முதலமைச்சருக்கு நான் சொன்னேன். விஜயவாடாவுக்கு நாங்கள் மூன்றுபேர் முதலமைச்சர்கள் போனோம். அங்கே

1983 நவம்பர் 15] [டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

வேறு யார் யாரோ கட்சியில் சேர்ந்தவர்கள் உட்கார்ந்திருந்தார்கள்; எதிர் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் கேட்டேன். அப்படி என்றால் தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்ற எதிர்க்கட்சிகளையும் நீங்கள் அழைத்திருக்க வேண்டாமா? ஒவ்வொரு மாநிலத்தில் இருக்கக்கூடிய எதிர்க்கட்சிகளையும் அழைத்திருக்க வேண்டாமா? நீங்களாக இப்படி எதிர்க்கட்சிகளை அழைத்து வைத்துக் கொண்டு, அவர்கள் எதிர்க்கட்சிகள் என்றால் அது எப்படி இருக்கும்? அவர்கள் எல்லாம் நிச்சயமாக வரவேண்டுமென்று இல்லை, இதைத்தான் முதலமைச்சர் பருக் அப்துல்லா அவர்களுக்கு நான் எழுதினேன்.

ஏதோ, யார் யாருக்கோ பயந்துகொண்டு நான் ஸ்ரீநகர் மாநாட்டுக்குப் போகவில்லை என்று ஒரு கற்பனைக் கதையை மனதிலே வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஸ்ரீநகரிலிருந்து எனக்கு வந்த கடிதங்கள், திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் அந்த கடிதங்களை எல்லாம் இங்கே வையுங்கள் என்று கேட்டார்கள் திரு. ரா. உமாநாத் —குறுக்கீடு) அதைக் கேட்டதும்— நீங்கள் தானா! அந்தக் கடிதம் இதுதான்.

அன்புள்ள திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்களுக்கு,

மைய மாநில உறவு குறித்து இந்திரா காங்கிரஸ் அல்லாத மற்ற கட்சிகளைக் கொண்டு மாநாடு ஒன்றைக் கூட்ட ஏற்கனவே முடிவு செய்து அதனை ஸ்ரீநகரில் நடத்தத் திட்டமிட்டிருக்கிறோம். (இந்தத் தீர்மானம் எங்கே எடுக்கப்பட்டது? டெல்லியில் நடந்த மாநாட்டில்) இந்த மாநாட்டிற்கு தங்களை அன்புடன் வரவேற்கிறேன். இந்த மாநாடு செப்டம்பர் 16 ஆம் தேதி அன்று பிற்பகலிலும், செப்டம்பர் 17 ஆம் தேதியன்றும் நடைபெறவிருக்கிறது.

தாங்கள் இந்த மாநாட்டில் கலந்துகொள்வீர்கள் என்று நிச்சயமாக நம்புகிறேன். இந்த மாநாட்டில் கலந்துகொண்டு தாங்கள் தெரிவிக்கும் நல்ல பல கருத்துக்களைக் கேட்க விழைகிறோம்.

தாங்கள் இங்கு எவ்வாறு வருகிறீர்கள், எந்த நேரத்திற்கு ஸ்ரீநகருக்கு வந்து சேருகிறீர்கள் என்பதை தயவு செய்து எங்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன். டெல்லியிலிருந்து ஸ்ரீநகருக்கு வருவதற்கு தேவைப்படக்கூடிய தகவலை அல்லது உதவியினைத் தங்களுக்கு அளிக்குமாறு புதுடில்லி—5, பிருதிவிராஜ் சாலையில் உள்ள எங்கள் தொடர்பு ஆணையாளர் அலுவலகத்திற்கு உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது.

[டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1983 நவம்பர் 15

தங்கள் வசதிக்காக எங்களுடைய தொடர்பு ஆணையாளர் திரு. எம். ஏ. பட் அவர்களை 611108, 611506, 611210 மற்றும் 611556 ஆகிய தொலைபேசி எண்களில் டில்லியில் தொடர்பு கொள்ளலாம். ஸ்ரீநகரில் என்னுடைய முதன்மைச் செயலாளர் திரு. எம். ரகுமான் அவர்களை 71093, 73102 ஆகிய அலுவலகத் தொலைபேசி எண்களிலும், 73134, 74651 ஆகிய வீட்டுத் தொலைபேசி எண்களிலும் தொடர்பு கொள்ளலாம்.

அன்பு கனிந்த வாழ்த்துக்கள்.

அங்கிருந்து வந்த வேறு ஒரு கடிதம்.

அன்புமிக்க திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்களுக்கு,

1—9—1983 அன்று நான் தங்களுக்கு எழுதிய சி.எம்.எஸ். (சி.எஸ்.ஆர்.) 83 ஆம் எண் நேர்முகக் கடிதத்தினைத் தொடர்ந்து இக்கடிதத்தைத் தங்களுக்கு எழுதுகிறேன். இந்த மாநாட்டை ஒத்திப்போட வேண்டுமென்று பலரிடமிருந்து வேண்டுகோள்கள் வந்ததால் அம்மாநாடு ஒத்திப்போடப்பட்டுள்ளது.

சில நண்பர்கள் கருத்துத் தெரிவித்ததை அடுத்து இந்த மாநாட்டை இப்போது 1983 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 5, 6, 7 ஆம் தேதியில் நடத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

தாங்கள் தயவுகூர்ந்து இம்மாநாட்டில் கலந்துகொள்ள வேண்டுமென்றும், தாங்கள் இங்கு வருவது பற்றியும் வந்து சேருகின்ற நேரத்தையும் புதுடில்லியிலுள்ள எங்களுடைய தொடர்பு ஆணையாளருக்கோ அல்லது என்னுடைய முதன்மைச் செயலாளருக்கோ தெரிவிக்கும்படியும் வேண்டுகிறேன்.

அன்பு வாழ்த்துக்கள்.

(பிற்பகல் 1 2-40)

நான் எழுதிய கடிதம்.

அன்புமிக்க திரு. பரூக் அப்துல்லா அவர்களுக்கு,

மைய — மாநில உறவு குறித்து இந்திரா காங்கிரஸ் அல்லாத மற்ற கட்சிகளைக் கொண்டு நடத்தவிருக்கும் மாநாட்டிற்கு எனக்கு அழைப்பு விடுத்து தாங்கள் எழுதியிருந்த கடிதம் கிடைக்கப் பெற்றேன். ஆனால் அந்த மாநாட்டிற்கான விவாதக் குறிப்பு விளக்கம் (Agenda) வந்து சேரவில்லை. மைய மாநில் உறவு தொடர்பான திட்டவட்டமான பிரச்சினைகள் எவையும் அங்கு விவாதிக்கப்படவிருக்கிறதா அல்லது இந்திரா

1983 நவம்பர் 15] [டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

காங்கிரஸ் அல்லாத மற்ற எதிர்க்கட்சிகளைக் கொண்ட இம் மாநாட்டில் அரசியல் பிரச்சினைகளை மட்டுமே விவாதிக்கப் போகிறார்களா என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆயினும், விவாதிக்க இருக்கின்ற பொருள்பற்றி முன்னதாகவே முடிவு செய்யாவிட்டால் அங்கு வந்து உரை நிகழ்த்துவதால் விரும்பிய பலன் கிட்டாது.

பெங்களூர் மாநாடு தென் மாநில முதலமைச்சர்களை மட்டும் கொண்ட கூட்டமாக இருந்தாலும் அங்கு நடந்த விவாதங்கள் பயனுள்ளவையாக இருந்ததோடு அதன் முடிவும் ஊக்கமளிப்ப தாய் இருந்தது. எல்லா மாநிலங்களுக்கும் இதுபோன்ற வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும் என்றும், எல்லா மாநில முதலமைச்சர்களையும் இக்கூட்டத்திற்கு அழைக்க வேண்டுமென்றும் அப்போது தான் பொதுவான, பரஸ்பர ஈடுபாடுடைய பிரச்சினைகள் குறித்து பயனுள்ள பேச்சுவார்த்தைகளை நடத்தி கருத்துக்களைப் பரி மாறிக்கொள்ள இயலும் என்று அந்த மாநாட்டில் முடிவு செய்யப் பட்டது. பன்மாநில பிரச்சினைகளை அந்தந்த மாநிலங்களுக் கிடையே விவாதித்து அதற்கு நல்லதொரு தீர்வு காணலாம் என்றும் முடிவு செய்யப்பட்டது. ஆயினும் விஜயவாடாவில் நடந்த கூட்டம் பெங்களூர் மாநாட்டு முடிவுகளிலிருந்து பெரிதும் மாறுபட்டிருந்தது. முதலமைச்சர்கள் மாநாடாக துவங்கியது இங்கே எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களின் மாநாடாக மாறியது. முதலமைச்சர்கள் இதில் பெரும்பங்கு வகிக்கவில்லை. இந்த மாநாட்டில் அவர்கள் தீர்மானம் எதுவும் நிறைவேற்ற வில்லை. இம்மாநாட்டில் கலந்துகொண்ட எதிர்க்கட்சித் தலை வர்கள் நிறைவேற்றிய தீர்மானங்களும் பயனுள்ளவையாக இல்லை.

மாநில அரசுகளின் தலைவர்களைக் கொண்ட கூட்டமாக இராமல், எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களைக் கொண்ட கூட்டமாக இதனை நடத்துவது நோக்கமாக இருப்பின் அப்போதும்கூட மாநிலங்களிலுள்ள எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் இம்மாநாட்டிற்கு அழைக்கப்படாததால் இது முழுமை பெறவில்லை என்பதை நான் தங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். டில்லியில் நடந்த கூட்டத்திற்கும், எங்கள் மாநிலத்திலுள்ள எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் திரு. மு. கருணாநிதி அவர்களும் (தி.மு.க.) திரு. நெடுமாறன் அவர்களும் (தமிழ்நாடு காமராஜ் காங்கிரஸ்) மற்றவர்களும் அழைக்கப்படவில்லை. இந்த மாநாட்டிற்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் என்ற முறையில் கருதப்பட்டு அழைக்கப்பட்டு பங்கு கொள்வதற்கு தகுதிபெற என்ன அடிப் படைகள் பின்பற்றப்படுகின்றன என்பதும் எனக்குத் தெரிய வில்லை.

[டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1983 நவம்பர் 15

டில்லி மாநாட்டிற்கு முன்பு அனைத்திந்திய பிரச்சினைகள் சிலவற்றைப் பற்றி நான் என்னுடைய ஆழ்ந்த கவலையைத் தெரிவித்ததோடு அவற்றை விவாதிப்பது உடனடி அவசியம் என்பதை வலியுறுத்தி திரு. ராமகிருஷ்ண ஹெக்டே அவர்களுக்கு கடிதம் எழுதியிருந்தேன். விஜயவாடா மாநாட்டில் பங்கு கொண்ட மற்ற தலைவர்களுக்கும் அக்கடிதத்தின் நகலை நான் அனுப்பியிருந்தேன். டெல்லியில் நடைபெற்ற மாநாட்டில் என்னுடைய கடிதம் பற்றி விவாதிக்கப்பட்டதா? அம்மாநாட்டில் கலந்து கொண்டவர்களின் பரிசீலனைக்கு அக்கடிதம் வைக்கப்பட்டதா என்பதும் எனக்கு இதுவரையில் தெரியவில்லை.

தவிர, இப்போது அரசியல் சூழ்நிலையிலும் குறிப்பிடத்தக்க மாறுதல் ஏற்பட்டுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக, பாரதிய ஜனதா கட்சியும் லோக்தள கட்சியும் கூட்டுச் சேர்ந்துள்ளன. ஜனதா கட்சியும் ராஷ்டிரிய காங்கிரஸ் கட்சியும், ஜனநாயக சோசலிஸ்ட் கட்சியும், காங்கிரஸ் (எஸ்.) கட்சியும் ஒன்று சேர்ந்து கூட்டணியை அமைத்துள்ளன. தென் மாநிலத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்துடன் தன்னுடைய கட்சி தேர்தல் உடன்பாடு வைத்துக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பு இருப்பதாக திரு. அத்வானி அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் திரு. மு. கருணாநிதி அவர்களும் இதனை மறுக்கவில்லை. மாறியுள்ள இந்த அரசியல் சூழ்நிலையில், ஸ்ரீநகரில் நடத்தத் திட்டமிட்டுள்ள இந்த மாநாட்டின் திட்ட வட்டமான நிலை என்ன என்பது பற்றி நான் தெரிந்து கொள்ள விழைகிறேன். ஏனெனில், பெங்களூர் மாநாட்டிற்குப் பின்னர், இந்தக் கூட்டத்தின் தன்மையில், நோக்கத்தில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளதாக நான் அறிகிறேன். பெங்களூர் மாநாட்டின் போது மைய—மாநில உறவு பற்றியும், மாநிலங்களின் வளர்ச்சி பற்றியும், மாநிலங்களும் மத்திய அரசும் வருவாயைப் பகிர்ந்து கொள்வது பற்றியும் முக்கியமாகக் கவனம் செலுத்தப் பட்டது. ஆனால் இந்த நோக்கங்களுக்கு முரணான விசயங்கள் பற்றி அதாவது அரசியல் உடன்பாடு தேர்தல் உடன்பாடு பற்றி இப்போது கவனம் செலுத்தப்படுவதாக நான் எண்ணுகிறேன். நோக்கத்திலும், அணுகுமுறையிலும் இந்த மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கும் இந்த நிலையில், வரையறுக்கப்பட்ட கடமைகளும், பொறுப்புகளும் உள்ள மாநில முதலமைச்சர்கள் இந்த மாநாட்டில் தங்கள் அரசின் சார்பாகவும் தங்களுடைய கட்சியின் சார்பாகவும் இதில் பங்கேற்க இருப்பதால் இந்த மாநாட்டில் அவர்களுக்குரிய சிக்கலான (Delecate) நிலைமை பற்றி அவர்கள் முடிவு செய்ய வேண்டும். எனவே மாநாட்டில் விவாதிக்க இருக்கிற பொருள் என்னென்ன என்பது பற்றி முன்னதாக அறிந்துகொள்வது அவசியம் என நான் கருதுகிறேன். அரசியல்

1983 நவம்பர் 15] [டாக்டர் எம். ஜீ. இராமச்சந்திரன்]

உடன்பாடு பற்றியும், தேர்தல் உடன்பாடு பற்றியும் இந்த மாநாட்டில் கவனம் செலுத்தப்படுமாயின் என்னுடைய சக அமைச்சர்களுடனும் என்னுடைய கட்சியுடனும் கலந்து ஆலோசித்த பின்னர்தான் அதுபற்றி நான் முடிவு செய்ய இயலும். ஆகவே, இக்கருத்துக்கள் பற்றி எனக்குத் தெரிவித்து நிலைமையை தெளிவுபடுத்தும்படி தங்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தங்களிடமிருந்து பதில் வந்தவுடன் எங்களுடைய கட்சி நடவடிக்கை ரூடுக்கும்.

காஷ்மீர் முதலமைச்சர் எனக்கு எழுதிய கடிதம்.

அன்புமிக்க திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்களுக்கு,

25—9—1983-ஆம் நாளிட்ட உங்களுடைய கடிதம் கிடைக்கப்பெற்றேன். தங்களை இந்த மாநாட்டிற்கு அழைத்து நான் எழுதியிருந்த கடிதத்தில், ஸ்ரீநகரில் 1983-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 5, 6, 7-ஆம் தேதிகளில் நடைபெற இருக்கும் மாநாட்டின் முக்கிய நோக்கம், மைய மாநில உறவு பற்றி விவாதிப்பதுதான் என்று நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டுள்ளேன். இந்த நிகழ்ச்சி நிரலில் எந்தவித மாற்றமும் இல்லை. தாங்கள் எழுதியிருந்த கடிதத்தில் முக்கியமான சில பிரச்சினைகள் பற்றி குறிப்பிட்டு இருந்தீர்கள். அதுபற்றி நான் சில கருத்துக்களை தெரிவிக்க விழைகிறேன். ஆனாலும் இந்த நேரத்தில் அதனால் எந்தப் பலனும் ஏற்படாது என நான் எண்ணுகிறேன்.

இதுதான் முக்கியமானது.

நம்முடைய அரசியலமைப்பு இயற்றப்பட்டு 30 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகிவிட்டபடியால் மைய மாநில உறவு பற்றி மீண்டும் ஆராய வேண்டிய அவசியம் பற்றி நாடு முழுவதும் கடந்த சில காலமாக விவாதிக்கப்பட்டு வந்திருப்பதை தாங்கள் அறிவீர்கள். மைய—மாநில உறவினை வலுப்படுத்தி அதன் மூலம் பொருளாதாரத்தினை மேம்படுத்தவும் நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டினைக் கட்டிக் காக்கவும் வேண்டிய இப்போது மாறியுள்ள சூழ்நிலைகளைக் கருத்திற்கொண்டு மைய மாநில உறவினை விவாதிக்க வேண்டுமென்று கூறப்படுகிறது. எனவே தாங்கள் இந்த மாநாட்டிற்கு அன்புகூர்ந்து வந்து கலந்து கொள்ளவேண்டுமென்று வேண்டுகிறேன். மைய மாநிலங்களின் வருங்கால நிர்வாகத்திற்கு வழிவகுக்கும் மைய மாநில உறவு பற்றி ஒருமித்த கருத்தினை இந்த மாநாட்டில் மேற்கொள்ள முயன்றுவருவதைத் தங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இம்மாநாட்டிற்கு அழைக்கப்பட்டுள்ள அனைவரும் ஒப்புக் கொள்வதற்குட்பட்டு இப்பிரச்சினை தொடர்பான மற்ற எல்லா விஷயங்களையும் இம்மாநாட்டில் தெரிவிக்கலாம். மைய மாநில உறவு இனிமேல் புது வடிவு கொண்டு மிளிர தங்கள் உதவியும் அன்பான கருத்தும் இம்மாநாட்டிற்குப் பெரிதும் உதவுமென நான் நம்புகிறேன்.

[டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1983 நவம்பர் 15

இந்தக் கடிதம் நேரடியாகத் தரப்பட்டது.

காஷ்மீர் முதல்வர் பரூக் அப்துல்லா அவர்களுக்கு நான் எழுதிய கடிதம்.

27—9—1983 நாளிட்ட தங்களது கடிதத்தைக் காண்க. இந்த மாநாட்டில் விவாதிக்கப்படும் திட்டவட்டமான பிரச்சினைகள் பற்றிய விரிவான குறிப்புக்களை நான் அறிந்துகொள்ள விரும்பினேன். ஆனால் தாங்கள் அனுப்பி இருந்த பதிலில், மைய மாநில உறவு பற்றிய மாநாடே இது என்று மீண்டும் கூறியதை தவிர வேறு எதைப்பற்றியும் குறிப்பிடவில்லை.

மைய மாநில உறவு போன்ற தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பிரச்சினைகள் பற்றிய பயனுள்ள விதத்தில் விவாதிக்க எல்லா மாநில முதலமைச்சர்களுக்கும் அந்த மாநிலங்களில் உள்ள எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களுக்கும் வாய்ப்பளிக்க வேண்டியது அவசியம் என என்னுடைய கடிதத்தில் தெரிவித்திருந்தேன். அதனை தாங்கள் ஏற்றுக்கொண்டீர்கள்ா இல்லையா என்பதைத் தாங்கள் குறிப்பிடவில்லை. இந்த மாநாட்டிற்கு யார் யார் அழைக்கப்படுகின்றனர் என்பதும் எனக்கு இதுவரை தெரியாது. எல்லா மாநிலங்களும் இம்மாநாட்டில் பங்குகொண்டு விவாதிக்காவிட்டால் மைய மாநில உறவு பற்றிய இந்த விவாதம் முழுமை பெறாது. மேலும், பலதரப்பட்ட கட்சித் தலைவர்களின் கருத்துக்களை அறிந்து கொள்வது நோக்கமாயிருந்தால் ஒவ்வொரு மாநிலத்தில் உள்ள எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களையும் இம்மாநாட்டிற்கு அழைப்பது மிகவும் அவசியம். ஒரு சில முதலமைச்சர்களை மட்டும் இம்மாநாட்டிற்கு அழைத்திருப்பதோடு தென் மாநிலங்களில் உள்ள எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களை அழைக்காதது ஏன் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. நான் தெரிவித்துள்ள இப் பிரச்சினைகள் பற்றி உங்களுடைய தெளிவான கருத்தை எனக்குத் தெரிவித்த பின்னரே என்னுடைய கட்சியின் கருத்தினை நான் பெற இயலும். உங்களுடைய கருத்து எனக்குத் தெரியாத வரையில் இந்த மாநாட்டில் என்னால் கலந்து கொள்ள இயலாது.

நான் சம்பந்தப்பட்ட மற்ற முதல்வர்களிடம் விவாதித்த போது இந்தக் கடிதத்தைக் காண்பித்து நான் சொன்னேன். அனைத்து இந்திய மாநிலங்களிலே உள்ள முதல்வர்களைக் கூட்ட வேண்டும். அவர்களுடைய முடிவுகளைப் பெறவேண்டும். வேண்டுமானால், அதற்குப்பிறகு அரசியல் தலைவர்கள், எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் அனைவரையும் கூட்டி ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டும். இந்த இரண்டு முடிவுகளையும் வைத்து மறுபடியும் முதல் அமைச்சர்களும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும் ஒன்றுகூடி உட்கார்ந்து ஒரு தீர்மானத்தை வடிவாக்கி, அதை மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி அவர்களுக்கு சொல்லி, நாம் அந்த உரிமைகளைக் கேட்க வேண்டுமே தவிர, எதிர்க்கட்சியிலே சிலரை விட்டு

1983 நவம்பர் 15] [டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

விடுவது, மூதல் அமைச்சர்களிலே சிலரை விட்டுவிடுவது, ஒரு கட்சியையே மதிக்காமல் விட்டுவிட்டு, வேறு மாநில முதல் அமைச்சர்கள் என்றால், நம் கொள்கையை ஏற்கிறார்களா, இல்லையா என்பதை இங்கு வந்து சொல்லிவிட்டுப் போகட்டும். அதற்குப் பிறகு நாம் ஒரு முடிவு எடுப்போம். அதற்கு வாய்ப்பு கிடைக்காமல் நாம் மறுபடியும் இதையே பேசிக் கொண்டு இருப்பது என்பது சரியாக இருக்காது. முதல் கூட்டம் நியாயமான கூட்டம் : நியாயமான முடிவு. அதேபோல் டெல்லியிலே நடைபெறவில்லை. விஜயவாடாவிலே நடைபெறவில்லை. ஆகவே, காஷ்மீரில் நடக்கின்ற இந்த மாநாடாவது அனைத்து இந்திய முதல் அமைச்சர்கள் மாநாடு, அல்லது அனைத்து இந்திய அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள் மாநாடு என்று அப்படிக் கூட்டுங்கள், பிரித்துக் கூட்டுங்கள்.

(பிற்பகல் 12—50)

அமைச்சர்களாக இருந்தால் பெரிய பொறுப்பு உண்டு. கட்சித் தலைவர்களாக இருந்தால் வேறு விதத்தில் மிகப் பெரிய பொறுப்பு உண்டு. இரண்டையும் பிரித்து வைக்காமல் அனைவரையும் அழைக்க வேண்டும். எதிர்த்துக் கூறக்கூடியவர்கள் இருப்பார்கள். ஆதரித்துக் கூறக்கூடியவர்கள் இருப்பார்கள். அவர்களை எல்லாம் ஒன்று சேர்த்து, அவர்களுடைய எண்ணத்தை வெளியிட்டு, அந்தக் கருத்துக்கள் முழுமையாக வெளிப்படுத்தப் பட்டால் தான் இந்த நாட்டுக்கு நல்லது என்று சொன்னேன். அது தான் நிலைமை. அந்த நிலைமையிலேயிருந்து நாங்கள் வழுவவில்லை. இதுவரையில் அவர்கள் யாருக்கும் தெரிந்திருக்காது. கருணாநிதி அவர்களை அழையுங்கள். நெடுமாறன் அவர்களை அழையுங்கள் தமிழகத்திலிருந்து என்று சொன்னேன். சொல்ல வேண்டிய அவசியம் என்ன ?

இதை விளம்பரப்படுத்த எண்ணியிருந்தால், மற்றவர்களிடம் நல்லபேர் எடுக்க வேண்டும் என்று விரும்பியிருந்தால், அப்போதே இதை வெளியிட்டிருக்கலாம். காஷ்மீர அரசாங்கம் அனுமதிக்கிறவரையில் வெளியிட மாட்டேன் என்று சொல்லியிருந்தேன். இப்போது சட்டசபையில் சொன்னபிறகு. வெளியிலேயும் கூட்டத்திலே வெளியிடலாம். ஆனால், கருணாநிதியைச் சொல்வேன் என்று யாராவது எதிர் பார்த்திருப்பார்களா? நெடுமாறன் அவர்களைச் சொல்வேன் என்று யாராவது எதிர் பார்த்திருப்பார்களா? கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினரை அவர்களே அழைத்து விட்டதால், அவர்களைக் கூறவில்லை; மற்றக்கட்சித் தலைவர்களை அழையுங்கள் என்று சொன்னேன். இவ்வளவு நேர்மையாக நான் நடத்துக் கொள்ளும்போது என்மீது உங்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை. என்றால் நம்பிக்கை உண்டு என்று சொல்ல வைப்பதற்காக இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள் என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

[டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1983 நவம்பர் 15

எதையும் நான் மறைக்கவிரும்பவில்லை. யாருக்கும் பயந்து இந்தக் கடிதத்தை எழுதவில்லை. அனைவரும் எனக்கு நண்பர்கள் தான். ஆந்திர முதல்வர் அவர்கள். கர்நாடக முதல்வர் அவர்கள் அனைவரும் எனக்கு நண்பர்களே, அரசியல் வாழ்வில் அன்பு சகோதரர்கள். ஆனால் பிரச்னை என்று வந்தால் கண்ணகி கோயில் எங்களுக்குத்தான் என்று சொல்வதற்கு நான் பின் வாங்க மாட்டேன். இந்தி மொழி வந்தால், தமிழ் தான் வேண்டும் என்று சொல்ல நான் பின் வாங்க மாட்டேன். அது போன்ற கருத்துக்களில் அண்ணாவின் கொள்கைகளிலிருந்து நான் பின் வாங்க மாட்டேன் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் தம் உரையை முடித்துக்கொண்டு விட்டாரா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : இன்னும் நிறைய இருக்கிறது. இன்னும் நிறைய பேர்களுக்குப் பதில் சொல்லவே இல்லை. துரைமுருகனுக்கு சொல்லவில்லை, சகோதரி யாசோதா அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள் அவர்களுக்குச் சொல்ல வில்லை. தாய்மார்களுக்கு கண்டிப்பாக நான் பதில் சொல்லியாக வேண்டும். எனக்கு இன்னும் 2 மணி நேர அவகாசம் வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நம்பிக்கையில்லாத் தீர் மானத்தின் மீது விவாதம் நாளை தொடர்கிறது.

பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று 16—11—1983 காலை 9-00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 12-52 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

8. பேரவை முன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

(அ) சட்டப்படிக்கான விதிகளும் ஆணைகளும்.

218. தமிழ்நாடு 1947 ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் முதல் விவர அட்டவணையில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து தொழிலாளர் மற்றும் வேலைவாய்ப்புத் துறை யின் 25—3—1983 ஆம் நாளிட்ட 783 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை [தமிழ்நாடு 1947 ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 14/1947) 40 பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப்பெற்றது.]